

3. ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΑ: ΣΥΝΟΧΗ – ΣΥΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ – ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΜΑΤΩΝ – ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Κριτήριο 14494

Εκφώνηση: «Πού οφείλεται;», «Επομένως»: Εξήγησε με συντομία με ποιον τρόπο η ερώτηση και ο σύνδεσμος συμβάλλουν στη μετάβαση και σύνδεση των νοημάτων στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1.

Έχουμε ένα πρόβλημα ποιότητας στη χρήση της γλώσσας, στα ελληνικά που μιλάμε και γράφουμε. Λύσαμε το γλωσσικό ζήτημα και μείναμε με ένα γλωσσικό πρόβλημα. Δεν είμαστε οι μόνοι. Πού οφείλεται; Ο κυριότερος λόγος είναι γιατί μέσα μας κάπου έχουμε απαξιώσει τη γλώσσα. Θεωρούμε ότι είναι ένα εργαλείο επικοινωνίας. Άρα, τα μιλάω τα ελληνικά. Δεν προβληματίζομαι για το τι ελληνικά ξέρω, αν είναι ποιοτικός, με την έννοια ότι είναι ακριβής, λιτός, αποτελεσματικός και πάνω απ' όλα, δηλωτικός ο λόγος μου. Δηλαδή, αν αποκαλύπτει τη σκέψη μου. Επομένως, έχουμε μια σχέση με τη γλώσσα απαξιωτική. Παλιότερα το να προσέξουν αυτό που λένε και γράφουν το θεωρούσαν σημαντικό και δούλευαν γι' αυτό. Τώρα το θεωρούμε αυτόματο, ό,τι μάθαμε, μάθαμε. [...]

Απάντηση:

- «Πού οφείλεται;»: Με το ερώτημα τίθεται ο προβληματισμός, καθώς αναζητούνται οι αιτίες του φαινομένου και στη συνέχεια δίνεται η απάντηση «Ο κυριότερος λόγος είναι γιατί μέσα μας κάπου έχουμε απαξιώσει τη γλώσσα».
- «Επομένως»: Η διαρθρωτική λέξη εισάγει το συμπέρασμα του ομιλητή που ανακεφαλαιώνει τις θέσεις που παρουσίασε στην παράγραφο.

2. Κριτήριο 14712

Εκφώνηση: Ποιος είναι ο δομικός ρόλος της λέξης «συνεπώς» στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 και ποια η νοηματική σχέση που εκφράζει;

Είναι ανάγκη, συνεπώς, να αποκτήσουμε συνείδηση αυτών των κειμένων, όπως είναι ανάγκη να αποκτήσουμε συνείδηση του προφορικού και του γραπτού λόγου και της ισοτιμίας τους, αν και ο προφορικός είχε τη χρονική προτεραιότητα. Εκατομμύρια χρόνια ο άνθρωπος μιλάει. Εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια γράφει. Εξάπαντος η επινόηση της γραφής έχει δώσει μια ακόμη διάσταση στη σκέψη και μια ακόμη γλώσσα στη γλώσσα. «Με τη γραφή, όπως είπαν, ξεπεράστηκε: η μνήμη από την κρίση, ο μύθος από την ιστορία, η παράδοση από την ατομική σκέψη, η μυθοποιητική σκέψη από τη ρασιοναλιστική φιλοσοφία». Είναι αυτή που γκρέμισε τις αυθεντίες και οδήγησε στη δημοκρατία, αποταμίευσε τη σκέψη, την έκανε αθάνατη, και εξακτίνωσε τον πολιτισμό σε όλα τα μήκη και σε όλα τα πλάτη του χώρου και του χρόνου. Με τη γραφή ο άνθρωπος διπλασίασε τη λειτουργικότητα της γλώσσας. Δεν είναι υποδεέστερος,

όμως, και ο προφορικός λόγος: που ήταν και είναι πανανθρώπινος (όλοι μιλούν, λίγοι γράφουν), που είναι ο λόγος της άμεσης καθημερινής επικοινωνίας, που εκφράζει τη συνθήκη της στιγμής, που ζωντανεύει με τα παραγλωσσικά και τα εξωγλωσσικά στοιχεία (χειρονομίες, έκφραση προσώπου κλπ.) την ανθρώπινη έκφραση, που είναι, τελικά, αυτός η γλώσσα.

Απάντηση:

- Ο δομικός ρόλος της λέξης είναι ότι συνδέει τη 2η με την 3η παράγραφο του Κειμένου 1. Η αρχή της 3ης παραγράφου λειτουργεί ως συμπέρασμα της 2^{ης}, εφόσον η πρόταση του συγγραφέα είναι να αναγνωριστεί η σημαντικότητα των ποικίλων κειμένων που αναφέρονται στη 2η.
- Νοηματική σχέση: Συμπέρασμα.

3. Κριτήριο 32985

Εκφώνηση: Να καταγράψεις τις συνδετικές λέξεις / φράσεις, με τις οποίες εισάγεται η 3η και η 4η παράγραφος του Κειμένου 1 και να δείξεις ποια νοηματική σχέση έχουν αυτές οι παράγραφοι μεταξύ τους.

Παράλληλα, η σωστή διατροφή ενισχύει την παραγωγή της σεροτονίνης (νευροδιαβιβαστής) που είναι αναγκαία για τη σταθερότητα της διάθεσης και για τα συναισθήματα ευεξίας και ηρεμίας και οδηγεί στην ενίσχυση της αυτοεκτίμησης, της αυτοπεποίθησης, των υγιών διαπροσωπικών ορίων και του υγιούς ελέγχου των καταστάσεων, στοιχεία που είναι απαραίτητα για μια πραγματική ποιότητα ζωής.

Παρά τη μεγάλη σημασία της διατροφής κατά την εφηβική ηλικία, οι έφηβοι συνήθως δεν διατρέφονται σωστά. Δεν τρώνε πρωινό, καταναλώνουν ενδιάμεσα γεύματα χαμηλής ή ακόμα και καμιάς διατροφικής αξίας (σνακς), τρώνε συχνά πολυθερμιδικά πρόχειρα γεύματα (fast food) εκτός σπιτιού και η διατροφή τους υπολείπεται σε σίδηρο, ασβέστιο και φυτικές ίνες. Είναι επίσης συχνό το φαινόμενο να ακολουθούν επικίνδυνες και εξαντλητικές δίαιτες, ιδίως τα κορίτσια, ή να χρησιμοποιούν επικίνδυνα συμπληρώματα, ιδίως τα αγόρια.

Απάντηση:

Οι συνδετικές λέξεις / φράσεις έχουν ως ακολούθως:

Παράλληλα → φανερώνει προσθήκη και εισάγει την 3η παράγραφο.

Παρά τη μεγάλη σημασία συνήθως δεν → δηλώνει αντίθεση και εισάγει την 4η παράγραφο.

Και οι δύο παράγραφοι εμπλουτίζουν το πληροφοριακό περιεχόμενο του κειμένου, ωστόσο βρίσκονται σε σχέση αντιθετική μεταξύ τους. Συγκεκριμένα, στην 3η παράγραφο παρουσιάζονται τα πλεονεκτήματα της σωστής διατροφής κατά την εφηβική ηλικία για την ανάπτυξη υγιούς προσωπικότητας και την εδραίωση της ψυχικής ισορροπίας, ενώ στην 4η παράγραφο τονίζεται ότι, παρά τα πλεονεκτήματα που προαναφέρθηκαν, οι έφηβοι δεν διατρέφονται σωστά, εφόσον πολύ συχνά

καταναλώνουν ενδιάμεσα γεύματα με χαμηλή διατροφική αξία και πολυθερμικά πρόχειρα γεύματα ή, από την άλλη μεριά, ακολουθούν εξαντλητικές δίαιτες ή παίρνουν επικίνδυνα συμπληρώματα διατροφής.

4. Κριτήριο 28119

Εκφώνηση: Με ποιον τρόπο διασφαλίζει ο αρθρογράφος τη συνοχή ανάμεσα στην τρίτη και την τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1;

Κι αν αυτά όλα τα μπορούσε, θα έπρεπε επίσης να είναι εις θέσιν να κάνει κάθε φορά τις «ιδανικές επιλογές» από το πλήθος των επιλογών (λεξιλογικών, σημασιολογικών, γραμματικών, συντακτικών, υφολογικών) που προσφέρει η γλώσσα. Θα έπρεπε ακόμη να μπορεί να συντάσσει γλωσσικώς «ιδανικά κείμενα», κείμενα λειτουργικά για τον σκοπό που έχουν συνταχθεί, κείμενα απόλυτης αποδοχής στην πρόσληψή τους, κείμενα με υψηλή δηλωτικότητα, λιτότητα, σαφήνεια, ευστοχία. Είναι, νομίζω, φανερό ότι τέτοιες ιδιότητες δεν μπορούμε να βρούμε συγκεντρωμένες στον λόγο ενός ομιλητή. Επομένως ο «ιδανικός ομιλητής» είναι ένα υποθετικό πρότυπο, προϊόν εξιδανίκευσης και υπεργενικευτικής αφαίρεσης έξω από τον χώρο της γλωσσικής πραγματικότητας.

Αυτό που υπάρχει είναι ο «προσεκτικός ομιλητής», δηλ. ο ευαίσθητος χρήστης, που πασχίζει ακατάπαυστα να αρθρώνει ποιοτικό λόγο. Είναι αυτός που καλλιεργεί και εμπλουτίζει συνεχώς τη γνώση του στη γλώσσα με διαβάσματα και ακούσματα, με συνεχή άσκηση στην παραγωγή και πρόσληψη κειμένων (προφορικών και γραπτών), με εντατική προσπάθεια για κατάλληλες επιλογές σε όλα τα επίπεδα, με ανεπτυγμένο γλωσσικό αίσθημα και διά βίου μαθητεία στη γλώσσα. [...] Χρειάζεται ταπεινοσύνη και αίσθηση ορίων, για να «νογεί» ο ομιλητής, να έχει επίγνωση των πεπερασμένων δυνάμεών του σε σχέση με τον κολοσσό κάθε φυσικής γλώσσας, ιδίως μιας πολιτιστικά καλλιεργημένης γλώσσας που συμβαίνει να είναι η Ελληνική

Απάντηση:

Η 4η παράγραφος του κειμένου 1 αρχίζει με τη φράση «Αυτό που υπάρχει», η οποία δηλώνει πρωταρχικά εστίαση στο θέμα της παραγράφου αυτής αλλά και αντίθεση με την αμέσως προηγούμενη 3η παράγραφο. Ειδικά μάλιστα στο ζήτημα της αντίθεσης πολύ εμφατικό στοιχείο αποτελεί και η διαφοροποίηση του επιθέτου που συνοδεύει το ουσιαστικό «ομιλητής»: στην 3 η παράγραφο γίνεται λόγος για τον «ιδανικό ομιλητή» ενώ στην 4η για τον «προσεκτικό ομιλητή» της γλώσσας και παρατίθενται αντίστοιχα τα γνωρίσματα του καθενός εκ των δύο.

5. Κριτήριο 28118

Εκφώνηση: Πιο απλά (2η παράγραφος), ενώ (2η παράγραφος), έτσι (5η παράγραφος), αλλά (5η παράγραφος), Συνεπώς (6η παράγραφος): Ποιον ρόλο παίζουν στη συνοχή του Κειμένου 1 οι παραπάνω υπογραμμισμένες διαρθρωτικές λέξεις ή εκφράσεις;

Ανάμεσα στα προβλήματα που θα μας ταλαιπωρήσουν στον 21ο αιώνα – εκτός από το AIDS, τον καρκίνο και τα ναρκωτικά – θα είναι και ο αναλφαβητισμός. Σύμφωνα με την ελληνική λαϊκή αντίληψη, αναλφάβητος είναι ο αγράμματος άνθρωπος και «άνθρωπος αγράμματος ζύλο απελέκητο». Πιο απλά, αναλφάβητος είναι εκείνος που, ενώ έφθασε σε μια μεγάλη ηλικία, δεν γνωρίζει ούτε να γράφει ούτε και να διαβάζει και συνεπώς δεν μπορεί να αποταμιεύει την πείρα του ή να επικαλείται την πείρα των άλλων με το διάβασμα κ.τ.λ., άρα έχει τεθεί σε δεύτερη μοίρα, τόσο στην εργασία και παραγωγή όσο και στο θέαμα και στην ψυχαγωγία.

Οι κοινωνικά αποκλεισμένοι των ανεπτυγμένων χωρών, εγκλωβίζονται έτσι σε έναν φαύλο κύκλο αμάθειας, αναλφαβητισμού, ανεργίας, φτώχειας και εξάρτησης, από τον οποίο δεν μπορούν να ξεφύγουν ούτε οι ίδιοι, αλλά σε μεγάλο βαθμό ούτε τα παιδιά τους. Η φτώχεια και η ανέχεια οδηγούν ένα σημαντικό ποσοστό μαθητών στη διακοπή των σπουδών τους ή τους στέλνουν σε ειδικά σχολεία, δημιουργώντας έτσι σίγουρα νέους αναλφάβητους. Συνεπώς, ενώ η παιδεία έχει μεταβληθεί σε μηχανισμό αναπαραγωγής της εξουσίας, τόσο μέσα από ιδεολογικές διεργασίες, όσο και μέσα από την επιστημονική δεοντολογία, ακόμη και μέσα από τον έλεγχο της γνώσης, των προτύπων και την επιλογή στελεχών της παραγωγής και της διοίκησης, οι φέροντες το στίγμα του αναλφάβητου, αδυνατώντας να συμβαδίσουν με τα σημερινά εργασιακά πρότυπα, μη διαθέτοντας υψηλή τεχνογνωσία, ιδιαίτερες δεξιότητες και εξειδίκευση, αποκλείονται από τη γνώση και «ξεγράφονται» από τη διαδικασία εργασίας και παραγωγής.

Απάντηση:

Πιο απλά: δηλώνει απλοποίηση αλλά και επεξήγηση των λεγομένων που προηγήθηκαν και αφορούσαν τον ορισμό του αναλφάβητου και τη διατύπωση μιας λαϊκής παροιμίας που τον συνοδεύει.

Ενώ: Δηλώνει αντίθεση ανάμεσα στην ηλικία και στο μορφωτικό έλλειμμα που έχουν κάποιοι άνθρωποι, δηλώνεται έτσι έμφαση στο φαινόμενο του αναλφαβητισμού.

Έτσι: δηλώνει τρόπο αλλά και αποτέλεσμα – συνέπεια που προκύπτει εξαιτίας του κοινωνικού αποκλεισμού των αναλφάβητων ατόμων.

Αλλά: δηλώνει προσθήκη – ισοδυναμεί με τη λέξη «επιπλέον» – σε σχέση με τη διαπίστωση ότι οι γονείς, επιπλέον όμως και τα παιδιά (τους) απειλούνται πολλαπλά από τις συνέπειες του αναλφαβητισμού.

Συνεπώς: δηλώνει αποτέλεσμα – συμπέρασμα από το υλικό της προτελευταίας παραγράφου και τρόπο εισαγωγής στην καταληκτική παράγραφο του κειμένου – τρόπο εμφατικό που ελκύει την προσοχή του αναγνώστη.

6. Κριτήριο 17140

Εκφώνηση: Να γράψεις δύο λέξεις με τις οποίες συνδέονται οι περίοδοι λόγου στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 και να αποδώσεις τη νοηματική σχέση που εκφράζει η καθεμία.

Ταυτιζόμαστε με τους φίλους μας, όπως παλιότερα ταυτιζόμασταν με τους γονείς μας. Θεωρούμε πολύ σημαντική την εικόνα που η παρέα δημιουργεί για εμάς. Συχνά προσπαθούμε να είμαστε απόλυτα όμοιοι με τους φίλους μας, για να μη μας απορρίψουν. Όμως, μια ομάδα λειτουργεί ακόμη καλύτερα, όταν τα άτομα που την αποτελούν συμπληρώνουν ο ένας τον άλλο μέσα από τις διαφορές τους. Είναι σημαντικό, λοιπόν, να βρούμε μια ισορροπία ανάμεσα στην ομοιότητα που θέλουμε να έχουμε με τους φίλους μας και στη μοναδικότητα που έχει ο καθένας μας. Έτσι, δημιουργείται μια πραγματική φιλία που αντέχει στον χρόνο

Απάντηση:

Όμως: δημιουργεί αντίθεση ανάμεσα στην ομοιομορφία που επιδιώκουν οι έφηβοι και στην ανάγκη διαφοροποίησης των εφήβων μέσα σε μια ομάδα.

Λοιπόν: συμπεραίνει πως πρέπει να βρεθεί μια ισορροπία ανάμεσα στην ομοιότητα και την μοναδικότητα μέσα στην ομάδα.

7. Κριτήριο 15130

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται λεκτικά και νοηματικά η 3η με την 4η παράγραφο του Κειμένου 1.

Η πρότυπη γλώσσα που περιέχει και διαλεκτικά στοιχεία έχει το πλεονέκτημα να εκφράζει με απόλυτη ακρίβεια οποιαδήποτε σκέψη σε οποιοδήποτε τόπο, χρόνο και γλωσσικό περιβάλλον. Αν και δεν είναι δυνατή η συστηματική και γενικευμένη διδασκαλία των νεοελληνικών γλωσσικών διαλέκτων, όπως η ποντιακή ή η διδασκαλία των «ειδικών γλωσσών», όπως είναι λόγου χάριν η γλώσσα του ποδοσφαίρου, παρ' όλα αυτά, επειδή η γλώσσα είναι ένας ζωντανός οργανισμός, δεν θα έπρεπε να αποκλειστούν από τη γλωσσική διδασκαλία ορισμένες ιδιωματικές ή διαλεκτικές φράσεις των οποίων η χρήση έχει γενικευθεί. Επίσης, καλό θα ήταν να γίνεται αναφορά στις διάφορες διαλέκτους της επίσημης γλώσσας, έτσι ώστε οι μαθητές να την κατανοούν καλύτερα και να είναι έτοιμοι να σταθούν σε οποιοδήποτε περιβάλλον βρεθούν και να επικοινωνήσουν αποτελεσματικά.

Οι διαπιστώσεις αυτές φανερώνουν τη σημασία των ποικίλων διαλέκτων για τη γλωσσική εκπαίδευση. Με τη γνώση των διαλεκτικών στοιχείων θα απαλλαγούμε από κάποια στερεότυπα σε σχέση με αυτές, όπως για παράδειγμα: «αυτοί μιλούν χωριάτικα». Είναι, επίσης, χρήσιμοι οι εκπαιδευτικοί να μη σταματούν στη μνεία κάποιων διαλεκτικών, αλλά να εμβαθύνουν κάπως σε αυτές, ώστε τα παιδιά πραγματικά να κατανοούν την αξία τους και τη συμβολή τους στη δόμηση της επίσημης γλώσσας.

Απάντηση: Η σύνδεση επιτυγχάνεται λεκτικά με τη φράση «οι διαπιστώσεις αυτές». Με την αντωνυμία «αυτές» εννοούνται οι απόψεις που προηγήθηκαν στην 3η παράγραφο για την αξία των διαλεκτικών μορφών της γλώσσας που συμβάλλουν, ώστε οι μαθητές να την κατανοούν καλύτερα και να μπορούν να σταθούν σε οποιοδήποτε περιβάλλον βρεθούν και να επικοινωνήσουν αποτελεσματικά.

8. Κριτήριο 15131

Εκφώνηση: Να γράψεις δύο λέξεις με τις οποίες συνδέονται οι περίοδοι λόγου στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 και να αποδώσεις τη νοηματική σχέση που εκφράζει η καθεμιά.

Αυτά δηλώνουν ότι η γλώσσα γεννήθηκε / διαμορφώθηκε κατά την επικοινωνία των ανθρώπων και αναδύθηκε από αυτήν. Εκεί διαμορφώθηκαν και από εκεί αναδύθηκαν και οι νόμοι που τη διέπουν και που περιέχονται στη γραμματική και στο συντακτικό. Επομένως, δεν μαθαίνει κανείς τη γλώσσα μαθαίνοντας τη γραμματική και το συντακτικό. Η γραμματική και το συντακτικό περιγράφουν τη γλώσσα, μιλούν γι' αυτήν. Ωστόσο, είναι αναγκαία η διδασκαλία τους, λέει ο L. Vygotsky, αντλούμε πληροφορίες για τη γλώσσα, βαθαίνουμε στον κόσμο της και την κατακτούμε. Γινόμαστε περισσότερο συνειδητοί χρήστες της. [...]

Απάντηση:

- «Επομένως»: συμπέρασμα – κοινωνικό προϊόν η γλώσσα
- «Ωστόσο»: αντίθεση – αναγκαία η εκμάθηση γραμματικής και συντακτικού για τη βαθιά γνώση της γλώσσας.

9. Κριτήριο 17141

Εκφώνηση: Να βρεις και να εξηγήσεις με συντομία δύο διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1.

[...] Σύμφωνα με την κυρία Συμεωνίδη, η ελληνική γλώσσα δεν κινδυνεύει από τίποτε γλωσσικό ή από τίποτε που να αφορά στους χρήστες. Κινδυνεύει από άλλους παράγοντες, έξω από τη γλώσσα, για παράδειγμα από την υπογεννητικότητα. «Μια γλώσσα είναι ζωντανή, όταν μιλιέται από ομιλητές, αν πάντως να υπάρχουν ομιλητές, αυτόματα δεν υπάρχει και γλώσσα. Υπάρχει ως ιστορικό παρελθόν, δεν υπάρχει ως ζωντανή γλώσσα. Συνεπώς, αν αγαπούμε τη γλώσσα, θα πρέπει να φροντίσουμε να υπάρχουν ομιλητές της ελληνικής που θα συνεχίσουν να τη χρησιμοποιούν αυτή τη γλώσσα.»

Απάντηση:

- «[...] η ελληνική γλώσσα δεν κινδυνεύει από τίποτε – Κινδυνεύει από [...]»: επανάληψη της λέξης «κινδυνεύει», λειτουργεί ως συνοχικός δεσμός, με τον οποίο εξασφαλίζεται η ομαλή ροή, διαδοχή των νοημάτων.
- «Συνεπώς»: διαρθρωτική λέξη, δηλώνει συμπέρασμα.

10. Κριτήριο 17160

Εκφώνηση: Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις δύο (2) λέξεις ή φράσεις με τις οποίες επιτυγχάνεται η συνοχή της παραγράφου και να ερμηνεύσεις τη λειτουργία τους.

Τα τελευταία χρόνια πολλές γλώσσες, ακόμα και οικονομικά ισχυρών κρατών, όπως για παράδειγμα η Σουηδία, έχουν υποσκελιστεί κυρίως στην ανώτατη εκπαίδευση και στην έρευνα από την Αγγλική. Μέχρι ένα σημείο η πρακτική αυτή είναι απαραίτητη, για να μπορεί να υπάρξει επικοινωνία της παγκόσμιας ακαδημαϊκής κοινότητας. Από την άλλη πλευρά, όμως, όταν σταματά η χρησιμοποίηση μιας γλώσσας σ' ένα τομέα, σταματά και η εξέλιξη της σαν μέσον επικοινωνίας. Δε δημιουργούνται νέοι όροι για καινούργια φαινόμενα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα σταδιακά να δημιουργούνται κοινωνίες χωρίς πολιτισμικά χαρακτηριστικά που οδηγούν σε έναν ομογενοποιημένο κόσμο και αποκλείουν ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού από τον δημοκρατικό δημόσιο διάλογο και από πολύτιμες γνώσεις. Δυσχεραίνεται η μετάδοση γνώσεων σε κοινωνικές ομάδες που δεν ανήκουν στις ομάδες των ειδικών. Αυτό με την σειρά του δυσχεραίνει την πληροφόρηση του κόσμου και γίνεται απαγορευτικός ο δημόσιος διάλογος για διάφορα θέματα που προκύπτουν...

Απάντηση:

- «Από την άλλη πλευρά», «όμως»: αντίθεση. Αντιτίθενται οι θετικές και αρνητικές όψεις της κυριαρχίας της Αγγλικής γλώσσας.
- «Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα»: αίτιο – αποτέλεσμα. Παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της αποδυνάμωσης κάποιας γλώσσας σε κοινωνικό και πολιτιστικό επίπεδο.
- ή
- «Αυτό με την σειρά του»: προσθήκη αιτίου – αποτελέσματος. Προστίθεται ακόμη μια συνέπεια της αποδυνάμωσης κάποιων γλωσσών στον δημόσιο βίο

11. Κριτήριο 19499

Εκφώνηση: Ποια νοηματική σχέση συνέχει τη 2η με την 3η παράγραφο του Κειμένου 1 και ποια γλωσσικά στοιχεία τις συνδέουν;

Το πρόβλημα της ανεπαρκούς καλλιέργειας, γνώσης και χρήσης της γλώσσας, τα υπαρκτά προβλήματα της φθοράς, της κακοποίησης, της υποχώρησης, της ξενόφερτης υποκατάστασης δεν μπορούν να ιδωθούν αποκομμένα από τις κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες που τα διαμορφώνουν. Ποιες είναι αυτές; Μια απαξιωμένη εκπαίδευση με πραγματικές ή κατασκευασμένες -για ποικίλους λόγους- ευθύνες, μια επιθετική απαξίωση της πνευματικότητας σε καιρούς επιδεικτικού πλουτισμού ή απειλητικής φτωχοποίησης, η

αποθέωση της τεχνοκρατίας που δεν έχει ανάγκη από λέξεις, φράσεις και καλλιπέια όταν μπορεί να είναι αποτελεσματική μέσα από ψηφία και συμβολικές διατυπώσεις, η κατάληψη ζωτικών πόρων του ελεύθερου χρόνου των ανθρώπων από ψηφιακές τεχνολογίες, που δεν διαλέγονται, αλλά συνθηματολογούν, που αποθεώνουν το ασήμαντο χωρίς να το πολυσκέφτονται, που υιοθετούν το ανορθολογικό χωρίς να κρίνουν, που μιλούν χωρίς να λένε.

Μέσα σε ένα τέτοιο ευρύτερο εθνικό, κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον συναντιόμαστε με τα παιδιά στο ελληνικό σχολείο. Και διαπιστώνουμε καθημερινά ότι είναι μαθητές που προέρχονται από οικογενειακά περιβάλλοντα φειδωλά σε παραστάσεις πνευματικότητας, συναντιόμαστε με παιδιά που αγνοούν ή και απαξιώνουν την ύπαρξη της εφημερίδας, που αντιμετωπίζουν με δυσανεξία την συμβατικότητα του σχολικού βιβλίου και λανθάνουσα επιθετικότητα την ανάγκη του εξωσχολικού βιβλίου, διδάσκουμε παιδιά που αρνούνται να μάθουν πια, έναν νέο μαθητότυπο εγκεφαλικά πυρπολημένο από την άχρηστη πληροφορία που σωρεύτηκε στη ζωή του, από τις πολλαπλές ανάγκες των μαθημάτων, των φροντιστηρίων, των δύο τουλάχιστον ξένων γλωσσών... Προσπαθούμε να διαλεχθούμε με μια γενιά ολιγόλογη, βραχυλογική και κάποτε, αφατική και βουβή. Γενιά που κοινωνιολογικά έχει χαρακτηριστεί ως «mute generation», «σιωπηλή, βουβή, άφωνη». [...]

Απάντηση:

Νοηματική σχέση: αίτιο – αποτέλεσμα

Γλωσσικά στοιχεία:

- Αποτέλεσμα: Το πρόβλημα της ανεπαρκούς καλλιέργειας, γνώσης και χρήσης της γλώσσας, όπως αυτό φαίνεται στο σχολείο.
- Αίτια: κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες → απαξιωμένη εκπαίδευση, απαξίωση της πνευματικότητας, αποθέωση της τεχνοκρατίας, μονοπώληση του ελεύθερου χρόνου από την ψηφιακή τεχνολογία.

Με τη φράση «Μέσα σε ένα τέτοιο ευρύτερο εθνικό, κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον» συμπυκνώνεται το νόημα των παραπάνω λόγων που ευθύνονται για τη γλωσσική ανεπάρκεια κυρίως των νέων.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

12. Κριτήριο 14684

Εκφώνηση: Να γράψεις δύο λέξεις με τις οποίες συνδέονται οι περίοδοι λόγου στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 και να αποδώσεις τη νοηματική σχέση που εκφράζει η καθεμία.

Τελικά, η καλή γνώση ξένων γλωσσών μάς δείχνει την ποικιλομορφία των επικοινωνιών που υπάρχει στον κόσμο, μας μνεί στη διαφορετικότητα και τον πλούτο που υπάρχει στους τρόπους αλληλεπίδρασης μεταξύ των ανθρώπων. Παράλληλα, η εκμάθηση ξένων γλωσσών, πέρα από τις επαγγελματικές ευκαιρίες

που μπορεί να προσφέρει, ενεργεί τη νοητική και συναισθηματική ικανότητα του ανθρώπου με πάρα πολλούς τρόπους. Έτσι, κρίνεται σπουδαία η προσφορά των ξένων γλωσσών στον άνθρωπο.

Απάντηση:

- «Τελικά»: εισάγει το συμπέρασμα των θέσεων του κειμένου.
- «Παράλληλα»: επισημαίνει μια σημαντική ωφέλεια, πέρα από την επαγγελματική εξέλιξη, χάρη στην εκμάθηση ξένων γλωσσών.

13. Κριτήριο 17162

Εκφώνηση:

α. «Αν δεν συναναστραφείς με άτομα που μιλούν τη γλώσσα, δεν θα έχεις το γλωσσικό αίσθημα, θα τη μιλάς επιφανειακά.» (2η παράγραφος)

Στην παραπάνω περίοδο το αν δηλώνει:

- I) υπόθεση
- II) απορία
- III) επιφύλαξη
- IV) αμφιβολία

β. «Γι' αυτό είναι σημαντικό να ταξιδεύεις.» (2η παράγραφος)

Στην παραπάνω περίοδο το προθετικό σύνολο «Γι' αυτό» δηλώνει:

- I) επεξήγηση
- II) αίτιο-αποτέλεσμα
- III) προσθήκη νοήματος
- IV) συμπέρασμα

Απάντηση:

α. Το «αν» δηλώνει : υπόθεση

Ο ομιλητής διατυπώνει έναν υποθετικό συλλογισμό, για να καταδείξει ότι η σχέση με την ξένη γλώσσα είναι επιφανειακή, αν δεν επικοινωνεί κάποιος με τους φυσικούς ομιλητές της.

β. Το «Γι' αυτό» δηλώνει: αίτιο-αποτέλεσμα

Ο ομιλητής θεωρεί ότι τα ταξίδια συντελούν στην καλύτερη γνωριμία με την ξένη γλώσσα και τα άτομα που την ομιλούν.

14. Κριτήριο 14444

Εκφώνηση: Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 η αρθρογράφος διατυπώνει ορισμένα ερωτήματα. Να εξηγήσεις με ποιον τρόπο συμβάλλουν στη σύνδεση των νοημάτων του κειμένου.

Έχουμε στα αλήθεια πολλά να πούμε; Τι τάξεως θέματα μάς ενδιαφέρει να συζητήσουμε; Ας μιλήσουμε, που λέει και η διαφήμιση, αλλά γιατί και πώς; Ζούμε στην πιο επικοινωνιακή εποχή και κατά παράδοξο τρόπο η επικοινωνία είναι πιο ρηχή από ποτέ.

Απάντηση: Η συντάκτρια του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί ερωτήματα στην 3η παράγραφο («Έχουμε στα αλήθεια πολλά να πούμε; Τι τάξεως θέματα μάς ενδιαφέρει να συζητήσουμε; Ας μιλήσουμε, που λέει και η διαφήμιση, αλλά γιατί και πώς;»). Πρόκειται για ευθέα ερωτήματα, που κάνουν τον λόγο πιο άμεσο, προσελκύουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη, καθώς νιώθει πως απευθύνονται σε εκείνον. Στο σημείο που τίθενται τα ερωτήματα ενισχύουν τη συνοχή του κειμένου, γιατί αποτελούν το έναυσμα, για να δώσει στη συνέχεια η συντάκτρια τις απαντήσεις και τη θέση της για το ζήτημα (Η παράγραφος με τα ερωτήματα λειτουργεί ως μεταβατική. Από τις παρατηρήσεις της συντάκτριας για την καθημερινή ζωή στη 2η παράγραφο τα ερωτήματα βοηθούν στη μετάβαση σε ένα προσωπικό της βίωμα).

15. Κριτήριο 15975

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις πέντε (5) λέξεις ή φράσεις στο Κείμενο 1, με τις οποίες επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου και η σύνδεση των νοημάτων και να χαρακτηρίσεις τη νοηματική σχέση που εκφράζει η καθεμιά.

[...] Καθώς τα παιδιά συνεργάζονται σε μια ομαδική δραστηριότητα, έχουν την ευκαιρία πρώτα από όλα να διατυπώσουν κάποιες προτάσεις και να διερευνήσουν με τα άλλα μέλη της ομάδας αν μπορούν αυτές να τεθούν σε εφαρμογή. Επειδή όμως τα παιδιά συνεργάζονται στο πλαίσιο της ομάδας και δεν ανταγωνίζονται το ένα το άλλο, δεν πιέζονται να διατυπώσουν απόψεις απόλυτα επεξεργασμένες. Έτσι, έχουν την ευκαιρία να καταθέσουν δοκιμαστικά μια ιδέα, που μπορεί τα άλλα παιδιά να τη συζητήσουν, να την υιοθετήσουν ή να την τροποποιήσουν. Με αυτόν τον τρόπο δεν καλλιεργούν μόνο τον λόγο αλλά αναπτύσσουν παράλληλα την κοινωνική δεξιότητα της συνεργασίας. Όπως είναι γνωστό, στο σχολείο οι μαθητές αποκτούν κυρίως την εμπειρία του ανταγωνισμού παρά της συνεργασίας, γι' αυτό πολλές φορές δυσκολεύονται να συνεργαστούν. Ωστόσο, μια σύγχρονη κοινωνία χρειάζεται πολίτες που μπορούν να λειτουργήσουν ως μέλη μιας ομάδας και η ομαδική εργασία αποτελεί το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Η συμμετοχή του παιδιού σε μια τέτοια δραστηριότητα, που το υποχρεώνει να υποστηρίξει τις απόψεις του μπροστά σε άλλους, το κάνει να αποκτήσει βαθμιαία εμπιστοσύνη στον εαυτό του και στις ιδέες του. Αλλά και η συνεργασία ενός παιδιού με συμμαθητές του, που βλέπουν τα πράγματα από διαφορετικές οπτικές γωνίες και έχουν πολλές διαφορετικές εμπειρίες και πολιτιστικό υπόβαθρο, το

εξαναγκάζει να λάβει υπόψη του την ώρα που μιλάει και τις ανάγκες των ακροατών του. Έτσι, είναι επόμενο να μειωθεί ο εγωκεντρισμός του, αφού είναι υποχρεωμένο να συνοπologίσει τις ιδέες των συνεργατών του. Τέλος, η συμμετοχή σε συζήτηση καλλιεργεί όχι μόνο την ομιλία αλλά και την ακρόαση, αφού το παιδί, για να εκπληρώσει τον ρόλο του, θα πρέπει να ακούει προσεκτικά τις απόψεις των μελών της παρέας, για να μπορέσει να αντιδράσει κατάλληλα. Κι αυτό αποτελεί σημαντικό στοιχείο για μια επιτυχημένη συνεργασία. Συμπερασματικά, μπορούμε να πούμε ότι, συμμετέχοντας οι μαθητές σε ομάδες, όπου συζητείται ένα θέμα, αυξάνουν όχι μόνο τις ευκαιρίες να μιλούν, αλλά και τις δυνατότητες να επεξεργάζονται ποικίλα θέματα.

Απάντηση: (Η επιλογή των παρακάτω λέξεων – φράσεων είναι ενδεικτική, ο/η μαθητής/τρια μπορεί να κάνει άλλες επιλογές)

- «Έτσι»: αποτέλεσμα της συνεργασίας σε ομαδικές δραστηριότητες.
- «Με αυτόν τον τρόπο»: αποτέλεσμα της συνεργασίας σε ομαδικές δραστηριότητες. Επιβεβαιώνεται η θέση που προηγήθηκε.
- «Ωστόσο»: αντίθεση στην άποψη ότι οι μαθητές στο σχολείο δυσκολεύονται να συνεργαστούν.
- «Τέλος»: σειρά – απαρίθμηση των πλεονεκτημάτων από τη συμμετοχή των μαθητών σε ομαδικές δραστηριότητες.
- «Συμπερασματικά»: ανακεφαλαίωση – συμπέρασμα ότι η συμμετοχή των μαθητών σε ομαδικές δραστηριότητες δίνει τη δυνατότητα να επεξεργάζονται ποικίλα θέματα.

16. Κριτήριο 17139

Εκφώνηση: Ο ομιλητής στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί επανειλημμένα τη λέξη «γιατί». Πώς εξυπηρετεί, κατά τη γνώμη σου, η χρήση αυτής της λέξης την οργάνωση της παραγράφου;

Τρίτη σκέψη, τα παιδιά είναι καταλληλότεροι φορείς αυτού του διαλόγου. Απ' αυτά ξεκινάει ο διάλογος. Γιατί; Μα γιατί αυτά τα παιδιά είναι εκείνα τα οποία νιώθουν πολύ περισσότερο και από τους μεγαλύτερους τι σημαίνει πόλεμος. Γιατί δεν είναι μόνο ο ξεριζωμός από τις εστίες τους. Είναι το γεγονός ότι ο πόλεμος και οι συνέπειες του φράζουν το μέλλον, καταστρέφουν την ελπίδα, την οποία εμείς οι Λαοί της Δύσης, με τις ευθύνες που φέρουμε γι' αυτούς τους πολέμους, πρέπει να το αποκαταστήσουμε. [...]

Απάντηση: Το «γιατί» στην τελευταία παράγραφο του κειμένου χρησιμοποιείται ως ερώτηση και ως απάντηση. Ο ομιλητής αναρωτιέται για ποιον λόγο (γιατί) ο διάλογος των πολιτισμών πρέπει να αρχίζει από τα παιδιά. Στη συνέχεια με την ίδια λέξη (γιατί) αιτιολογεί την άποψή του λέγοντας ότι ο διάλογος των πολιτισμών πρέπει να ξεκινά από τα παιδιά, εφόσον αυτά συνειδητοποιούν περισσότερο τις

αρνητικές συνέπειες του πολέμου και αγωνιούν για το μέλλον τους. Συνεπώς, ο λόγος στην παράγραφο οργανώνεται με αιτιολόγηση.

17. Κριτήριο 20467

Εκφώνηση: Τι φανερώνουν οι υπογραμμισμένες φράσεις της 1ης παραγράφου του Κειμένου 1 σε σχέση με τη συνοχή των περιόδων λόγου που αποτελούν την παράγραφο;

Η παραδοχή, που αποτελεί το λογικό θεμέλιο του αυθεντικού διαλόγου, μπορεί να διατυπωθεί ως εξής: «Διαλέγομαι» με τον άλλο ή τους άλλους, επειδή αναγνωρίζω ότι κανείς μας δεν είναι αποκλειστικός κάτοχος της αλήθειας. Παραδέχομαι δηλαδή ότι όποιος δε συμφωνεί μαζί μου όχι από άγνοια του θέματος ή από πείσμα, αλλά από τη διαφορετική θέση που έχει πάρει απέναντι στο ζητούμενο, είναι πολύ πιθανό ότι κατέχει, όπως και εγώ, ένα μέρος της αλήθειας. Αυτό το «μέρος» έχει δικαίωμα και είναι συμφέρον μου να ακουστεί και, εάν αποδειχτούν γνήσιοι οι τίτλοι της εγκυρότητάς του, να «συνυπάρξει» με εκείνο που εγώ ισχυρίζομαι ότι κατέχω.

Απάντηση:

- α. «Παραδέχομαι δηλαδή»: Η συγκεκριμένη έκφραση αποτελεί επεξήγηση της προηγούμενης περιόδου λόγου, στην οποία διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι η αναγκαιότητα του διαλόγου απορρέει από το ότι κανείς δεν κατέχει πλήρως την αλήθεια. Το ρήμα «παραδέχομαι» αποτελεί παράφραση του ρήματος «αναγνωρίζω» της προηγούμενης περιόδου λόγου.
- β. «Αυτό το «μέρος»»: Η διατύπωση αυτή εστιάζει την προσοχή του αναγνώστη στην έκφραση που προηγήθηκε («ένα μέρος») και αναδεικνύει emphaticά τη σημασία της. Με τη δεικτική αντωνυμία «Αυτό» και την επανάληψη του ουσιαστικού «μέρος» επιχειρείται η γλωσσική συνοχή των νοημάτων των δύο περιόδων λόγου του κειμένου.

18. Κριτήριο 14448

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιχειρείται, γλωσσικά και νοηματικά, η μετάβαση από την 3η στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1.

Ένας επαναστατημένος έφηβος μπορεί να σαμποτάρει τον εαυτό του εγκαταλείποντας δραστηριότητες που τον ευχαριστούσαν, γιατί πια τις καταγράφει ως παιδικές. Μπορεί να εκδηλώσει αυτοκαταστροφική συμπεριφορά και να πέσουν οι επιδόσεις του στο σχολείο ή ακόμα και να εμπλακεί σε ριψοκίνδυνες δραστηριότητες. Οι γονείς όμως πρέπει να είναι σε θέση να διακρίνουν για ποιους λόγους τα παιδιά τους εξεγείρονται και να ξεπεράσουν την αίσθηση ότι πλήττεται ο ρόλος της αυθεντίας που μέχρι πρότινος κατείχαν.

Η παραπάνω αίσθηση είναι ανθρώπινη και αναμενόμενη ως ένα βαθμό. Ταιριάζει δηλαδή στο γονιό να δυσαρεστείται και να δυσφορεί μπροστά σ' αυτή τη νέα τάξη πραγμάτων που διεκδικεί ένας έφηβος για την οικογένεια. Και ο γονιός άνθρωπος είναι άλλωστε και είναι λογικό να σαστίζει μπροστά σε τέτοιες αλλαγές. Οποιαδήποτε μεγάλη αλλαγή ακολουθείται από μία περίοδο αποσταθεροποίησης και απαιτείται χρόνος, για να βρεθεί ξανά η ισορροπία. Και η εφηβεία είναι μία μεγάλη αλλαγή για την οικογένεια, αφού πρόκειται για τη μετάβαση ενός ατόμου από την παιδικότητα στην ενήλικη ζωή.

Απάντηση: Η μετάβαση από την 3η στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται:

- Με την επανάληψη της λέξης «αίσθηση».
- Νοηματικά, στην 3η παράγραφο αναφέρεται ότι οι αλλαγές στη συμπεριφορά των εφήβων επηρεάζουν τους γονείς που νιώθουν ότι βάλλεται ο ρόλος της αυθεντίας που κατέχουν και στην 4η παράγραφο επιβεβαιώνεται η διαπίστωση που προηγήθηκε επισημαίνοντας ως λογική τη στάση τους.

19. Κριτήριο 14465

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο στο Κείμενο 1 γίνεται η νοηματική και γλωσσική σύνδεση ανάμεσα στην 1η και στη 2η παράγραφο.

Η εφηβική ηλικία είναι μια περίοδος που χαρακτηρίζεται από γρήγορη σωματική αύξηση και ραγδαίες βιοσωματικές αλλαγές, έντονη συναισθηματικότητα και ετερόφυλο ενδιαφέρον, αφηρημένη σκέψη και ιδεαλισμό, προσωπικές αξίες και κρίση ταυτότητας. Αλλαγές υφίστανται σε όλους τους τομείς, βιοσωματικό, νοητικό τομέα, συναισθηματικό και κοινωνικό.

Όσον αφορά τον κοινωνικό τομέα, η τάση για ανεξαρτητοποίηση από την οικογένεια και για συμμόρφωση προς την ομάδα των ομηλικών φθάνει στο αποκορύφωμά της. Ο έφηβος νιώθει έντονη την επιθυμία να ανεξαρτητοποιηθεί από τους γονείς, γεγονός το οποίο γίνεται αιτία συχνών προστριβών, έως και διακοπής της επικοινωνίας μεταξύ γονέων και παιδιού. Παράλληλα, η επιθυμία του εφήβου για κοινωνική αποδοχή οδηγεί στην τυφλή, πολλές φορές, συμμόρφωση και υποταγή στην ομάδα των συνομηλικών. Οι ομάδες αυτές αποτελούν ένα είδος «κλειστής κοινωνίας» με δικό τους κώδικα επικοινωνίας και με εξειδικευμένες μορφές συμπεριφοράς για τα μέλη.

Απάντηση: Η 1η παράγραφος αναφέρεται γενικά στις αλλαγές, οι οποίες συντελούνται σε όλους τους τομείς κατά την περίοδο της εφηβείας, ενώ η 2η αναφέρεται ειδικότερα στις αλλαγές στον κοινωνικό τομέα. Η μετάβαση από το γενικό στο ειδικό πραγματώνεται γλωσσικά με το επίθετο «κοινωνικό» στο τέλος της 1ης παραγράφου και με τη φράση «Όσον αφορά τον κοινωνικό τομέα» με την οποία ξεκινά η 2η παράγραφος.

20. Κριτήριο 14483

Εκφώνηση: «Πλέον», «ωστόσο»: Να εξηγήσεις με συντομία τη λειτουργία των λέξεων αυτών στην αρχή της 4ης και της 5ης παραγράφου του Κειμένου 1.

Η εφηβεία αποτελεί, όμως, μια μεταβατική περίοδο όχι μόνο για τους εφήβους αλλά και για τους γονείς τους οι οποίοι χρειάζεται να προβούν σε αλλαγές ώστε να επιτρέπουν την «μετακίνηση» των παιδιών τους μέσα και έξω από την οικογένεια. Οι γονείς καλούνται να αποχωριστούν την παλιά, στενή σχέση με τα παιδιά τους και να επαναπροσδιορίσουν τις προσδοκίες, τις απαιτήσεις και τον ρόλο τους.

Πλέον, ο ρόλος τους δεν είναι πάντα κατευθυντικός και χρειάζεται να ικανοποιήσουν την ανάγκη των παιδιών τους για αυτονομία και ταυτόχρονα για καθοδήγηση. Επιπλέον, αναμένεται να αφήνουν περισσότερο «χώρο» στους εφήβους, ώστε να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, να κάνουν τις επιλογές τους και να διαμορφώνουν τη δική τους κοσμοθεωρία για θέματα που τους αφορούν.

Ωστόσο, κάθε μετάβαση, ακόμα κι αν είναι αναμενόμενη, όπως το πέρασμα στην εφηβεία, συνοδεύεται από ενθουσιασμό και προσμονή αλλά και από αγωνία και φόβο για όλη την οικογένεια. Επιπλέον, όλες οι αλλαγές που προκύπτουν στην περίοδο της εφηβείας συμβάλλουν στον επαναπροσδιορισμό της σχέσης γονιών και εφήβων. Αρκετές φορές, η σχέση χαρακτηρίζεται είτε από συγκρούσεις κι εντάσεις είτε από συναισθηματική απόσταση και απομάκρυνση, κάτι που προβληματίζει έντονα τους γονείς.

Απάντηση:

«Πλέον» → Υπηρετεί τη νοηματική μετάβαση από την 3η στην 4η παράγραφο του κειμένου και λειτουργεί και προσθετικά. Συγκεκριμένα, και στις δύο παραγράφους γίνεται λόγος για τη δέουσα στάση και συμπεριφορά των γονέων των εφήβων. Στην 3η αναφέρεται ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου τους και στην 4η, με τη συνδετική λέξη «πλέον», ο επαναπροσδιορισμός συγκεκριμενοποιείται ως ανταπόκριση στην τάση των εφήβων για αυτονομία και ταυτόχρονα για καθοδήγηση.

«Ωστόσο» → Έχει αντιθετική λειτουργία, υπηρετώντας και τη μετάβαση από την 4η στην 5η παράγραφο του κειμένου. Συγκεκριμένα, ενώ στην 4η παράγραφο περιγράφεται ιδανικά ο ρόλος των γονέων σε σχέση με τους εφήβους, στην 5η αναφέρονται αντιθετικά τα ποικίλα και αντιφατικά συναισθήματα, αλλά και οι συγκρούσεις και οι εντάσεις που συνοδεύουν την εφηβεία.

21. Κριτήριο 14791

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις τη λέξη που συνδέει δομικά την 3η με την 4η παράγραφο του Κειμένου 1, να σημειώσεις τι δηλώνει και να προσδιορίσεις τη νοηματική λειτουργία αυτής της λέξης.

Το διαλυτικό πνεύμα της εποχής μας έγκειται στο ότι εισχώρησε στο εσωτερικό των εννοιών και τις διέσπασε προτού η τεχνική κατορθώσει να διασπάσει τον πυρήνα της ύλης. Όλα συνέχονται. Οι μεγάλες έννοιες, θεμέλια των ηθικών αξιών, είχαν αντέξει χιλιάδες χρόνια τώρα στις επιθέσεις [...]. Η δύναμή τους ήταν η εσωτερική τους συνοχή. Μπορούσες να τις δεχτείς ή να τις απορρίψεις, δεν μπορούσες να τις βάλεις να προδώσουν τον εαυτό τους. Το πολυμήχανο πνεύμα του καιρού μας, αυτό ακριβώς πέτυχε. Έκανε την κάθε έννοια συκοφάντη του εαυτού της.

Έτσι είναι που συντελέστηκε η καθολική ρευστοποίηση. Ζούμε σ' έναν κόσμο – τοπίο κατακλυσμού όχι γιατί βουλιάζουν γύρω τα πάντα, αλλά γιατί τα πάντα γίνονται ρευστά. Και το μεγαλείο του τοπίου απ' αυτό ακριβώς προέρχεται. Ρωτήστε έναν νέο, υπό τον όρο να μην υπηρετεί σε κάποια διατεταγμένη πειθαρχία, να μην περπατάει με δεκανίκια δανεικά: Θα σας πει πως δεν ξεκρίνει γύρω του τίποτα σταθερό, όλα μοιάζουν σαν ίσκιои, φάσματα, 5 παραισθήσεις, ο κόσμος δεν είναι παρά ένα φευγαλέο όνειρο του νερού. Και μέσα σ' αυτή την απέραντη ρευστότητα, ένα μόνο σημείο βέβαιο: η αγωνία του υπάρχειν. [...]

Απάντηση:

- Η συνδετική λέξη «έτσι» που δηλώνει αποτέλεσμα.
- Νοηματική σχέση: αιτίου – αποτελέσματος. Συγκεκριμένα, οι διαχρονικές αξίες έχουν χάσει το στιβαρό τους περιεχόμενο («δύναμή τους ήταν η εσωτερική τους συνοχή») και τίθενται υπό αμφισβήτηση, με αποτέλεσμα η σύγχρονη εποχή να χαρακτηρίζεται από «καθολική ρευστότητα».

22. Κριτήριο 14956

Εκφώνηση: «Επιπλέον» (1η παράγραφος), «Τέλος» (2η παράγραφος), «Αδιαμφισβήτητα» (3η παράγραφος), «Αξίζει να σημειωθεί» (3η παράγραφος): Ποιος είναι ο ρόλος των παραπάνω λέξεων ή φράσεων στη συνοχή του λόγου στο Κείμενο 1 και ποια νοηματική σχέση εκφράζει η καθεμία;

Ο έφηβος συνειδητοποιεί ότι είναι ξεχωριστό άτομο από τους γονείς του και τα άτομα του περιβάλλοντός του και κατανοεί τη θέση του μέσα στον κόσμο των συνομηλίκων και των ενηλίκων. Η εφηβεία φέρει αλλαγές στην αυτοεικόνα του εφήβου και στις αντιλήψεις του σχετικά με την ταυτότητά του. Μπορεί να αντιληφθεί ποικίλες διαστάσεις του εαυτού του και τον αξιολογεί με βάση περισσότερο ψυχολογικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά και λιγότερο με εξωτερικά. Ο έφηβος έρχεται αντιμέτωπος με τα πολλαπλά στοιχεία της προσωπικότητάς του και ενδεχομένως αυτό το στοιχείο να τον οδηγήσει σε προβληματισμό και σύγχυση. Επιπλέον, γίνεται ικανός να αντιλαμβάνεται όλο και με μεγαλύτερη ακρίβεια το ποιος είναι (αυτοαντίληψη), χωρίς όμως να σημαίνει ότι είναι ικανοποιημένος από αυτό που είναι και την εικόνα του εαυτού του (αυτοεκτίμηση). Η νοητική του ανάπτυξη τού επιτρέπει να διακρίνει τις ποικίλες πλευρές του εαυτού του και να τις αξιολογεί έχοντας έτσι πλήρη επίγνωση των θετικών και αρνητικών του πτυχών. Υπάρχουν διαφυλικές διαφορές στην αυτοεκτίμηση και συγκεκριμένα στα κορίτσια στην αρχή της

εφηβείας που είναι χαμηλότερη και πιο ευάλωτη από αυτή των αγοριών. Αυτό συμβαίνει, γιατί τα κορίτσια ανησυχούν περισσότερο για την εξωτερική τους εμφάνιση και την κοινωνική αναγνώριση. Βέβαια, υπάρχουν και άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν την αυτοεκτίμηση των εφήβων, όπως το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο και οι φυλετικές διαφορές χωρίς να αποκλείεται και ο συνδυασμός αυτών ή άλλων παραγόντων.

Η αναζήτηση ταυτότητας μπορεί να οδηγήσει τον έφηβο σε μια συναισθηματική αποδιοργάνωση ή αναστάτωση, καθώς αντιμετωπίζει κρίση ταυτότητας. Ο Erikson υποστηρίζει ότι σε αυτήν την περίοδο ο έφηβος περνά από το στάδιο της ταυτότητας ή σύγχυσης ταυτότητας. Σε αυτό το ψυχοκοινωνικό στάδιο ο έφηβος προσπαθεί να ανακαλύψει τα προτερήματα και τις αδυναμίες του και να τα ταυτίσει με τις ικανότητές του και την αντίληψη που έχει για τον εαυτό του. Επίσης, προσπαθεί να ανακαλύψει τους ρόλους που θα χρειαστεί να αναλάβει σε όλα τα επίπεδα της ζωής του. Τέλος, επιδιώκει να βρει τον προσανατολισμό του σε εκπαιδευτικά/ακαδημαϊκά και επαγγελματικά θέματα, προσωπικά και σεξουαλικά θέματα και σε άλλα που αφορούν τις προτιμήσεις και τις αποφάσεις του.

Αδιαμφισβήτητα, η αναζήτηση ταυτότητας είναι μια «επίπονη» και δύσκολη διαδικασία, που κάποιες φορές μπορεί να καταλήξει σε λανθασμένες επιλογές και σε μη αποδεκτούς ρόλους. Αξίζει να σημειωθεί πως ο έφηβος βασίζεται σε φίλους και συνομηλίκους, με αποτέλεσμα να διαμορφώνει την ταυτότητά του και ταυτόχρονα να τη διαχωρίζει από την ταυτότητα των άλλων. Η στήριξη των συνομηλίκων βοηθά τον έφηβο να καθορίσει την ταυτότητά του και ταυτόχρονα να αναπτύξει διαπροσωπικές σχέσεις.

Απάντηση: Οι ζητούμενες λέξεις και φράσεις είναι διαρθρωτικές, ο ρόλος τους είναι να βοηθήσουν στη γλωσσική συνοχή του λόγου και κατ' επέκταση στη νοηματική αλληλουχία, στη σύνδεση των νοημάτων ανάμεσα στις περιόδους λόγου εντός της παραγράφου ή και μεταξύ των παραγράφων του Κειμένου.

- «Επιπλέον»: η διαρθρωτική λέξη δηλώνει προσθήκη νοήματος και χρησιμοποιείται από τη συγγραφέα για να προσθέσει μία ακόμα αλλαγή που επιφέρει η εφηβεία στην εικόνα του νέου.
- «Τέλος»: Δηλώνει ολοκλήρωση νοήματος και χρησιμοποιείται, για να προστεθεί το τελευταίο επιχείρημα της συγγραφέως σχετικά με τη δυσκολία αναζήτησης της εφηβικής ταυτότητας.
- «Αδιαμφισβήτητα»: Εκφράζει αδιαφιλονίκητο συμπέρασμα. Με τη χρήση του η συγγραφέας ολοκληρώνει την πορεία της σκέψης της που ξεκίνησε από την προηγούμενη παράγραφο.
- «Αξίζει να σημειωθεί»: Η φράση δηλώνει έμφαση. Τονίζει τη σημασία της παρουσίας των φίλων και συνομηλίκων στην απόκτηση της εφηβικής ταυτότητας.

23. Κριτήριο 15133

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις και να εξηγήσεις με συντομία πώς η επανάληψη, άμεσα ή έμμεσα, μιας φράσης ή ενός νοήματος επιλέγεται σε δύο περιπτώσεις, για να εξασφαλίσει τη συνοχή του λόγου στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1.

Στρατηγικός στόχος πρέπει να είναι η δημιουργική συμβολή όλων των μερών στην αντιμετώπιση των κοινωνικών μεταβολών, προκειμένου να αναπτυχθούν νέες μορφές αλληλεγγύης και συνεργασίας, που θα επιδιώκουν αφενός στην κοινωνική ενσωμάτωση και στην αμοιβαία υποστήριξη των ηλικιωμένων και των νέων, αλλά και στη μεταβίβαση δεξιοτήτων, γνώσεων και εμπειριών μεταξύ των γενεών. Η διαγενεακή συνέργεια προϋποθέτει την έναρξη ενός ειλικρινούς διαλόγου, που θα στηρίζεται στην αναγνώριση των θεμελιωδών δικαιωμάτων της ισότιμης συμμετοχής, της προσωπικής ολοκλήρωσης και έκφρασης όλων των μερών. Στόχος θα πρέπει να είναι η ενθάρρυνση της παραγωγικότητας και δημιουργικότητας των ηλικιωμένων και των νέων ανθρώπων και η οργανική ένταξή τους σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής και συμμετοχής.

Απάντηση: «αλληλεγγύης και συνεργασίας ... εμπειριών μεταξύ των γενεών.» – Η διαγενεακή συνέργεια ισότιμης συμμετοχής – εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής και συμμετοχής. Με την επανάληψη δίνεται έμφαση στα νοήματα: η συνεργασία των γενεών αποτελεί την κύρια πρόταση του κειμένου για το μέλλον της κοινωνίας, γι' αυτό και τονίζεται ιδιαίτερα, ενώ η συμμετοχή αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της συνεργασίας και της αλλαγής που αυτή προοιωνίζει.

24. Κριτήριο 17158

Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 επαναλαμβάνεται ένα ρήμα και δυο ουσιαστικά. Αφού τα εντοπίσεις, να αποτιμήσεις το νοηματικό αποτέλεσμα που πετυχαίνουν και τη λειτουργία τους στη συνοχή των νοημάτων.

Είναι η γενιά των σημερινών εφήβων, την οποία οι κοινωνιολόγοι ονομάζουν Generation Z, η πρώτη γενιά που δεν έχει μνήμες από έναν κόσμο χωρίς ίντερνετ, είναι τα παιδιά που έμαθαν από νωρίς πώς είναι να χτυπάει ένα κινητό τηλέφωνο στο σπίτι, είναι τα παιδιά που εξοικειώθηκαν από μικροί με τις οθόνες και σήμερα διαμορφώνουν την προσωπικότητά τους μέσα από τα προφίλ τους στα social media.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Απάντηση: Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 επαναλαμβάνεται το ρήμα «είναι» και τα ουσιαστικά «η γενιά» και «τα παιδιά». Οι συγκεκριμένες επαναλήψεις σε συνδυασμό με το ασύνδετο σχήμα υπηρετούν την πρόθεση του συντάκτη

- α. να υπογραμμίσει την ηλικιακή ομάδα στην οποία αναφέρεται (συνδέοντας έτσι το περιεχόμενο του άρθρου με τον τίτλο του) και
- β. να μιλήσει με λόγο λιτό και συνοπτικό, ο οποίος ταυτόχρονα έχει δραματικό τόνο και έντονο συγκινησιακό αποτέλεσμα.

Επιπροσθέτως, οι επαναλήψεις λειτουργούν δομικά ως δεσμοί συνοχής των νοημάτων της παραγράφου.

25. Κριτήριο 17184

Εκφώνηση: Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος διατυπώνει το ερώτημα «*Πότε όμως συμβαίνει αυτό;*». Σε τι αναφέρεται η αντωνυμία «*αυτό*»; Να εξηγήσεις με ποιον τρόπο συμβάλλει το συγκεκριμένο ερώτημα στη σύνδεση των νοημάτων της παραγράφου.

[...] Όμως, η βία διεισδύει στο περιβάλλον των εφήβων και βρίσκει εκεί πρόσφορο έδαφος ανάπτυξης. Πότε όμως συμβαίνει αυτό; [...] Όταν οι γονείς είναι υπερπροστατευτικοί, αδιάφοροι ή επιθετικοί με το παιδί τους ή και μεταξύ τους (ενδοοικογενειακή βία), όταν οι δάσκαλοι περιορίζονται σε μια ξερή αναπαραγωγή γνώσεων, χωρίς να διαμορφώνουν προσωπικότητες και να εμφυσούν ιδανικά, και όταν ακόμη, σε ένα επόμενο στάδιο, οι νέοι μας – δίχως άρτιο γνωσιακό εξοπλισμό και όραμα – αποδύονται στον αγώνα να βρουν απλώς κάποια – οποιαδήποτε! – εργασία για να επιβιώσουν, τότε η μοιραία εξέλιξη είναι κάποιοι από αυτούς, οι πλέον ευάλωτοι, να καταλήγουν σε απραγούς παραβατικότητα. Στην πορεία τους αυτή είναι άλλωστε βέβαιο ότι θα συναντήσουν και άλλους νέους με αντίστοιχα οικογενειακά, σχολικά ή και εργασιακά προβλήματα. Αποτέλεσμα: Θα συμπήξουν όλοι μαζί παραβατικές ομάδες και θα επιχειρήσουν έτσι να διεκδικήσουν μια «αρνητική ταυτότητα» στην παρανομία, αντί για τη θετική ταυτότητα που δεν μπόρεσαν να αποκτήσουν.

Απάντηση:

- Η αντωνυμία «αυτό» αναφέρεται στο νόημα της προηγούμενης περιόδου, δηλαδή στη διείσδυση και ανάπτυξη της βίας στον κόσμο των εφήβων.
- Με το συγκεκριμένο ερώτημα ο αρθρογράφος διευκολύνει τη μετάβαση σε όσα θα υποστηρίξει στη συνέχεια της παραγράφου, επιτυγχάνοντας τη συνοχή του λόγου μεταξύ των περιόδων. Πρώτα θέτει το ερώτημα, κινητοποιώντας το ενδιαφέρον του αναγνώστη και προβληματίζοντάς τον, και έπειτα απαντά σε αυτό με τρόπο άμεσο και παραστατικό. Με την απάντησή του καταγράφει τις προϋποθέσεις της ανάπτυξης βίαιης συμπεριφοράς εκ μέρους των εφήβων και έτσι συνδέει τη θεματική περίοδο με τις λεπτομέρειες – σχόλια της παραγράφου.

26. Κριτήριο 28038

Εκφώνηση: Να επισημάνεις με ποιον τρόπο εισάγονται οι 3 πρώτες παράγραφοι του Κειμένου 1 και να εξηγήσεις ποιον ρόλο διαδραματίζει η εισαγωγή αυτή στη διασφάλιση της νοηματικής αλληλουχίας.

Ο διάλογος είναι μια μορφή συνομιλίας: μιλάμε ή συνομιλούμε με τον εαυτό μας ή κάποιον άλλον προς μία αναζήτηση νοήματος και κατανόησης - φωναχτά, σιωπηρά, με ή χωρίς λόγια. Μέσα και

διαμέσου αυτής της διαλογικής αναζήτησης, νοήματα και αντιλήψεις ερμηνεύονται, επανερμηνεύονται, διευκρινίζονται και αναθεωρούνται συνεχώς. Έτσι δημιουργούνται δυνατότητες για σκέψη, αίσθηση, συναίσθημα, δράση, κ.λπ. Με άλλα λόγια, ο μετασχηματισμός είναι εγγενής στον διάλογο. Ο αληθινός διάλογος δεν μπορεί παρά είναι παραγωγικός.

Ο διάλογος προξενεί στους συμμετέχοντες μια αίσθηση αμοιβαιότητας, γνήσιου σεβασμού και ειλικρινούς ενδιαφέροντος για τον άλλο, εφόσον απαιτεί συνεργατικό σχεδιασμό σχετικά με την εστίαση, τη διεργασία και το αποτέλεσμα του. Αυτό είναι μέρος της διαδικασίας της συν-δημιουργίας νέων εννοιών και δράσεων.

Ο διάλογος απαιτεί εμπιστοσύνη και δεκτικότητα στον συνομιλητή και τη διαφορετικότητά του, καθώς και ανοχή στην αμφισβήτηση, την επίκριση και τη διαφωνία από την άλλη πλευρά. Είναι σημαντικό να είμαστε προσεκτικοί για να μην υποθέσουμε αμέσως ότι ξέρουμε τι εννοεί ο συνομιλητής και να μην συμπληρώνουμε τα κενά ή τις λεπτομέρειες της ιστορίας του συνομιλητή, ή ό,τι θεωρούμε ότι κρύβεται πίσω από την αφήγηση. Αντίθετα, χρειάζεται να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τη λογική του συνομιλητή, όχι τη δική μας. Αυτό απαιτεί αποστασιοποίηση, προκειμένου να βεβαιωθούμε ότι έχουμε κατανοήσει την οπτική γωνία του άλλου όσο καλύτερα μπορούμε, και να έχουμε πάντα κατά νου ότι κατανόηση δεν σημαίνει συμφωνία.

Απάντηση:

Οι τρεις (3) πρώτες παράγραφοι του κειμένου εισάγονται με ρηματική φράση, παρόμοιας δομής και μορφής, στην οποία υποκείμενο κάθε φορά είναι η κύρια έννοια «διάλογος»:

- Ο διάλογος είναι ...
- Ο διάλογος προξενεί ...
- Ο διάλογος απαιτεί ...

Το δομικό αυτό σχήμα (σχεδόν αυτούσια επαναφορά) διαμορφώνει τη νοηματική αλληλουχία του κειμένου, εφόσον εισάγει διαδοχικά και παρατακτικά 3 βασικές παραμέτρους του διαλόγου, ως πράξης και συμπεριφοράς. Συγκεκριμένα: • **στην 1η παράγραφο** ο διάλογος προσδιορίζεται ως μορφή σκέψης και επικοινωνίας και δίδονται οι βασικές του ιδιότητες (αναζήτηση, ερμηνεία, αναθεώρηση, παραγωγή ιδεών) · • **στην 2η παράγραφο** παρουσιάζεται η επίδραση του διαλόγου στους συμμετέχοντες και τα είδη συμπεριφοράς που προκαλεί (αμοιβαιότητα, σεβασμός, ενδιαφέρον) · • **στην 3η παράγραφο** αναλύονται οι προϋποθέσεις του λειτουργικού και παραγωγικού διαλόγου (βλ. 1ο υποερώτημα). Με αυτόν τον τρόπο το φαινόμενο του διαλόγου περιγράφεται επαρκώς και το κείμενο κερδίζει σε συνεκτικότητα – γίνεται εύληπτο για τον αναγνώστη.

27. Κριτήριο 19498

Εκφώνηση: Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις δύο γλωσσικές επιλογές που χρησιμεύουν στη συνοχή του λόγου ανάμεσα στις περιόδους λόγου και τα νοήματά τους.

Η αντανάκλαση του εφηβικού δράματος στον ψηφιακό χώρο είναι αναμενόμενη σε έναν διασυνδεδεμένο κόσμο. Ωστόσο, η Ντέινα Μπόιντ, κοινωνιολόγος [...], κωδικοποιεί στο βιβλίο της «It's Complicated: The Social Lives of Networked Teens» («Είναι περίπλοκο: Η κοινωνική ζωή των διασυνδεδεμένων εφήβων», εκδ. Yale) τα χαρακτηριστικά των δημοσιευόμενων στο Διαδίκτυο πληροφοριών. Αυτές είναι «επίμονες» (δηλαδή έχουν διάρκεια και μένουν στον χρόνο), «εμφανείς» (το κοινό που μπορεί να τις δει είναι μεγάλο), «διαδιδόμενες» (μπορούν εύκολα να μοιραστούν) καθώς και «αναζητήσιμες» (μέσω των μηχανών αναζήτησης). Όλα τα παραπάνω στοιχεία γεννούν απορίες για τα θέματα ιδιωτικότητας που προκύπτουν.

Απάντηση:

Γλωσσικές επιλογές: Ωστόσο: αντίθεση στην άποψη που διατυπώνεται στη θεματική πρόταση. Αυτές : επαναληπτική αντωνυμία. Αναφέρεται στις πληροφορίες.

28. Κριτήριο 20249

Εκφώνηση: Στο παρακάτω χωρίο του Κειμένου 1 να σχολιάσεις τις λέξεις που υπογραμμίζονται ως προς το πώς συμβάλλουν στην συνοχή των νοημάτων του.

«Τα άτομα της Γενιάς Z περνούν περισσότερο χρόνο μόνα, με το κινητό τους, στα δωμάτιά τους. Αυτό έχει επιπτώσεις στην ψυχική τους υγεία, όπως έχει και η έλλειψη ύπνου λόγω της χρήσης του κινητού τηλεφώνου αργά τη νύχτα. Η σποραδική χρήση των κινητών συσκευών δεν θεωρήθηκε επιβλαβής, αν και έχει συζητηθεί πολύ τότε η χρήση θεωρείται υπερβολική και βλαβερή. Υπάρχουν πάντως μελέτες που δείχνουν ότι η κατάθλιψη έχει μεγαλύτερα ποσοστά στα κορίτσια παρά στα αγόρια ...»

Απάντηση:

Αυτό: η αντωνυμία συνδέει την πρώτη με τη δεύτερη περίοδο λόγου, καθώς αναφέρεται στο γεγονός ότι οι έφηβοι της Γενιάς Z περνούν τον χρόνο τους με το κινητό τους τηλέφωνο, απομονωμένοι στα δωμάτιά τους

όπως: αναλογία

λόγω: αιτιολόγηση

αν και: εναντίωση

πάντως: αποδοχή, επιβεβαίωση

29. Κριτήριο 14478

Εκφώνηση: Η 6η παράγραφος του Κειμένου 1 ξεκινά με πρόταση που εμπεριέχει τον σύνδεσμο «επομένως». Ποια νοηματική σχέση εκφράζει ο σύνδεσμος και πώς αυτή απορρέει λογικά από την προηγούμενη παράγραφο;

Ας πούμε για πρώτη φορά στη ζωή του ανθρώπου – εκεί κάπου κοντά στην εφηβεία – ο έρωτας φαντάζει ως το μαγικό εισιτήριο για τον κόσμο των ενηλίκων, εκεί όπου φαντάζεται ο έφηβος πως θα «διοικεί» τον εαυτό του, δίχως περιορισμούς και απαγορεύσεις. Γι' αυτό και είναι τόσο ισχυρά τα συναισθήματα που έχουν οι ερωτευμένοι, επειδή συνδέονται με την πορεία προς την ολοκλήρωση και την αυτοπραγμάτωση.

Χρειάζεται επομένως να κατανοούμε πως ο έρωτας λειτουργεί σαν μια υπενθύμιση όσων διαρκώς αναζητούμε στον εαυτό μας κι όσων αλλαγών έχουμε χρέος να κάνουμε στο διάβα της ζωής μας. Έρχεται δηλαδή να μας ανοίξει τα μάτια στην αλήθεια του εαυτού μας και των σχέσεων που συνάπτουμε κι όχι να μας καθηλώσει στην υποκειμενικότητα των επιθυμιών μας.

Απάντηση:

Ο σύνδεσμος «επομένως» εκφράζει συμπέρασμα που προκύπτει από τα προηγούμενα. • Στην προηγούμενη παράγραφο αναφέρεται η σχέση του έρωτα με την ενηλικίωση και την αυτοπραγμάτωση. Επομένως, το συναίσθημα αυτό αντικατοπτρίζει την εξέλιξη του εαυτού μας και της ζωής μας στα δικά μας μάτια

30. Κριτήριο 14506

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου και η σύνδεση των νοημάτων στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1.

Ο έρωτας μπορεί να σε στείλει στα ουράνια, αλλά και στα τάρταρα, είναι δηλαδή αναγεννητικός, αλλά και απογοητευτικός ταυτόχρονα. Μπορεί να πάρει τόσες μορφές, όσες είναι και οι εκφάνσεις της ζωής. Μπορεί να μείνει ανεκπλήρωτος ή να εκπληρωθεί, να γιγαντωθεί ή και να ξεχαστεί ως φλόγα που έσβησε. Μπορεί να είναι στιγμιαίος, αλλά και διαρκής, μπορεί να μας κάνει γενναίους, αλλά και δειλούς, μπορεί να αναδειξεί την καλύτερη ή και τη χειρότερη πλευρά του εαυτού μας

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
Απάντηση:

Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 1 η συνοχή του λόγου επιτυγχάνεται με:

- **Διαρθρωτικές λέξεις**, που δηλώνουν: **Επεξήγηση** (δηλαδή), επίδοση (αλλά και), σύγκριση (τόσες... όσες), διάζευξη και αντίθεση (ή να..., ή να...), διάζευξη και προσθήκη (ή και...)
- **Επανάληψη** (6 φορές η λέξη μπορεί)
- **Τα αντιθετικά ζεύγη** των επιθέτων και άλλων φράσεων που χαρακτηρίζουν τα αποτελέσματα του έρωτα. Η νοηματική σύνδεση επιτυγχάνεται επειδή η παράγραφος έχει ως κέντρο τον έρωτα και οι

παραπάνω λέξεις και εκφραστικοί τρόποι δηλώνουν την πολυδιάστατη επίδρασή του στους ανθρώπους. Η επανάληψη, ειδικά, του ρήματος «μπορεί» ενισχύει τη σύνδεση των νοημάτων στην παράγραφο αναδεικνύοντας τις δυνατότητες και τις επιδράσεις του έρωτα.

31. Κριτήριο 14683

Εκφώνηση: «Ωστόσο» (3η παράγραφος, Κείμενο 1): Ποιον ρόλο έχει η λέξη στη συνοχή του λόγου, ποια νοηματική σχέση εκφράζει και πόσο λογική είναι αυτή η σχέση με κριτήριο το νόημα που προηγείται;

Όλοι μας έχουμε ανάγκη να εκπέμπουμε και να αποδεχόμαστε αγάπη με όλους τους παραπάνω τρόπους. Η ανάγκη ενός ανθρώπου να τροφοδοτεί και να τροφοδοτείται με αγάπη διατηρείται ακόρεστη, διότι πρόκειται για μια ανάγκη που χρειάζεται συνεχώς ικανοποίηση. Όσα αποθέματα αγάπης κι αν έχει κάποιος, πάντοτε χρειάζεται περισσότερη. Ασφαλώς, η σημασία της αγάπης που λαμβάνει ένα παιδί τα πρώτα χρόνια της ζωής του είναι αδιαμφισβήτητη. Αυτή θέτει τα θεμέλια της αυτοεκτίμησης και της εμπιστοσύνης στον εαυτό του και τους άλλους, της μετέπειτα καλής ψυχικής υγείας. Ωστόσο, η αγάπη είναι απαραίτητη και αναγκαία όλα τα χρόνια της ζωής του ανθρώπου και της οικοδόμησης των διαπροσωπικών σχέσεων.

Απάντηση:

Η λέξη «Ωστόσο» τονίζει τη θέση που υποστηρίζεται σε όλη την παράγραφο, δηλαδή πως η ανάγκη για αγάπη είναι ακόρεστη στον άνθρωπο, πρόκειται για μια ανάγκη που ζητά διαρκώς ικανοποίηση. Κρίνεται απαραίτητη αυτή η υπενθύμιση, νοηματικά δηλώνοντας αντίθεση σε σχέση με το προηγούμενο νόημα, αφού στις δύο προηγούμενες περιόδους λόγου από αυτή που εισάγεται με τον αντιθετικό σύνδεσμο «Ωστόσο» γίνεται λόγος για την σημασία της αγάπης στα πρώτα χρόνια της ζωής του ανθρώπου.

32. Κριτήριο 14804

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο ο συγγραφέας στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 πετυχαίνει τη συνοχή του λόγου ανάμεσα στα νοήματα των περιόδων και να εξηγήσεις τη σκοπιμότητα αυτής της επιλογής.

Είναι ο μοναδικός θεός που ενώνει όλους τους λαούς και όλους τους καιρούς – ο απόλυτα διαχρονικά θεός, που ιεροποιεί τον άνθρωπο και συνενώνει τον απόλυτα φαντασιακό κόσμο με τη βιωμένη πραγματικότητά μας. Είναι ο μόνος θεός που μας επισκέπτεται απρόσκλητα και ανταριάζει αισθήσεις και συναισθήματα, ονειροπολήσεις και φαντασιώσεις, που μας ταξιδεύει από το σκοτάδι στο φως και αντίθετα από τη μια στιγμή στην άλλη, χωρίς να ξέρεις τίποτα για τη συνέχεια.

Απάντηση:

Ο συγγραφέας στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 εξασφαλίζει τη συνοχή του λόγου του με την επανάληψη της λέξης «θεός» με την οποία χαρακτηρίζει – παραλληλίζει τον έρωτα. Ενδεικτικά: «Είναι ο μοναδικός θεός...», «ο απόλυτα διαχρονικά θεός», «Είναι ο μόνος θεός...». Με αυτή την επιλογή επιχειρεί να αναδείξει τη σημασία του έρωτα αποδίδοντάς του θεϊκή διάσταση. Επίσης, ξεκινά το κείμενό του απαντώντας στην ερώτηση που περιέχει ο τίτλος «Τι θεός είναι ο έρωτας;». Ο πρόλογος του κειμένου αποκτά πρωτότυπη χροιά, με αποτέλεσμα ο αναγνώστης να εντάσσεται στο θέμα με τρόπο που να διεγείρεται το ενδιαφέρον του.

33. Κριτήριο 15123

Εκφώνηση: Να γράψεις δύο λέξεις με τις οποίες συνδέονται οι περίοδοι λόγου στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 και να αποδώσεις τη νοηματική σχέση που εκφράζει η καθεμία.

Ταντιζόμαστε με τους φίλους μας, όπως παλιότερα ταντιζόμασταν με τους γονείς μας. Θεωρούμε πολύ σημαντική την εικόνα που η παρέα δημιουργεί για εμάς. Συχνά προσπαθούμε να είμαστε απόλυτα όμοιοι με τους φίλους μας, για να μη μας απορρίψουν. Όμως, μια ομάδα λειτουργεί ακόμη καλύτερα, όταν τα άτομα που την αποτελούν συμπληρώνουν ο ένας τον άλλο μέσα από τις διαφορές τους. Είναι σημαντικό, λοιπόν, να βρούμε μια ισορροπία ανάμεσα στην ομοιότητα που θέλουμε να έχουμε με τους φίλους μας και στη μοναδικότητα που έχει ο καθένας μας. Έτσι, δημιουργείται μια πραγματική φιλία που αντέχει στον χρόνο.

Απάντηση:

Όμως: δημιουργεί αντίθεση ανάμεσα στην ομοιομορφία που επιδιώκουν οι έφηβοι και στην ανάγκη διαφοροποίησης των εφήβων μέσα σε μια ομάδα.

Λοιπόν: συμπεραίνει πως πρέπει να βρεθεί μια ισορροπία ανάμεσα στην ομοιότητα και την μοναδικότητα μέσα στην ομάδα

34. Κριτήριο 16230

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 και να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο γίνεται νοηματικά η σύνδεση της 2ης παραγράφου με την 3η, καθώς και της 3ης παραγράφου με την 4η.

Είναι εντυπωσιακό και οξύμωρο ότι, ενώ οι ψηφιακές μουσικές πλατφόρμες αυξάνουν την πελατεία τους, την ίδια στιγμή αυξάνονται παντού στην Ευρώπη τα παραδοσιακά δισκοπωλεία! Μόνο πέρυσι στη Βρετανία άνοιξαν εκατοντάδες, και όχι μόνο σε μεγάλες πόλεις. Όπως αποκαλύπτει ένα

πρόσφατο ρεπορτάζ του BBC, η εξάπλωσή τους είναι εντυπωσιακή, γιατί μοιάζει όλα να τα ανοίγει ... ο ίδιος άνθρωπος! Ο άνθρωπος που επενδύει στους δίσκους και στα δισκάδικα είναι σαραντάρης και καλά – καλά δεν έχει μνημες από τον καιρό που το βινύλιο «έπαιζε» μόνο του.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι αυτός, ενώ έχει μεγαλώσει στην εποχή των CD, αντιμετωπίζει το βινύλιο με ένα δέος που σίγουρα δεν θα είχε ούτε ο μπαμπάς του, όταν αγόρασε τους πρώτους του δίσκους μικρός. Δεν είναι απλώς κάποιος που φτιάχνει ένα κατάστημα, είναι συνήθως συγχρόνως και συλλέκτης. Οι δε πελάτες του θα ήθελαν και αυτοί να μπορούν να κάνουν το ίδιο, δηλαδή να ανοίξουν ένα κατάστημα και να πουλάνε δίσκους. Ένας καταστηματάρχης, ο οποίος έχει ανοίξει πρόσφατα ένα δισκοπωλείο στο Βόρειο Λονδίνο, λέει ότι γύρω από αυτό κινείται μια ολόκληρη κοινότητα, τα μέλη της οποίας μοιράζονται την ίδια λατρεία για τους δίσκους μακράς διάρκειας, αλλά και για τα μικρά δισκάκια: οι δίσκοι σαράντα πέντε στροφών γίνονται ολόένα και περισσότερο δύσεύρετοι. Κάθε δισκοπωλείο παραπέμπει όλο και πιο πολύ σε ένα πιστό κοινό: οι πελάτες αγοράζουν δίσκους ή απλώς τους ακούν, συμμετέχοντας σε κάτι που στο μυαλό τους είναι γεμάτο μυσταγωγία. Το κυριότερο, την ίδια στιγμή που ο πιτσιρικάς στο απέναντι πεζοδρόμιο μπορεί να έχει κατεβάσει τον ίδιο δίσκο και να τον ακούει από το κινητό του. Προσέξτε λίγο την εικόνα γιατί είναι αστεία, αλλά είναι και η εικόνα της εποχής μας. Δύο άνθρωποι μοιράζονται όχι απλώς την ίδια αγάπη για τη μουσική, αλλά και την ίδια αγάπη για τον ίδιο καλλιτέχνη, τραγουδιστή ή συνθέτη.

Κι όμως, ο τρόπος που αυτοί αποφασίζουν να χαρούν την αγάπη τους μαρτυρεί γιγάντια χάσματα αντιλήψεων. Από τη μία υπάρχει ο πιτσιρικάς που ζει στον νέο κόσμο, απαλλαγμένος από κάθε βάρος που να τον συνδέει με το παρελθόν. Και από την άλλη μεριά, υπάρχει ο μεσήλικας, ο οποίος προσδοκά ένα είδος εποχής που δεν έζησε, δεμένος στο κατάρτι μιας νοσταλγίας που δεν έχει να κάνει με τα δικά του βιώματα, αλλά με αυτά των γονιών του. Πολύ φοβάμαι πως ένα από τα χειρότερα χαρακτηριστικά της εποχής μας είναι ότι οι μεσήλικοι αντί να κοιτάζουν τον κόσμο στον οποίο θα ζήσουν τα παιδιά τους (και να προσπαθούν να τον κάνουν καλύτερο...) στρέφονται προς τον κόσμο του μπαμπά και της μαμάς από τον οποίο δεν μπορούν να δραπετεύσουν. Πιθανότατα η ελπίδα τους είναι ότι τα παιδιά τους, όταν φτάσουν στην ηλικία τους, θα δραπετεύσουν από την ψηφιακή εποχή και θα αρχίσουν και αυτά να ακούν βινύλια.

Απάντηση:

Η 2η παράγραφος (Είναι εντυπωσιακό και οξύμωρο... έπαιζε μόνο του) συνδέεται νοηματικά με την 3 η (Είναι, λοιπόν, φανερό ότι αυτός...τραγουδιστή ή συνθέτη.) με τη φράση «είναι φανερό ότι», καθώς και τη λέξη «λοιπόν». Με τη φράση αυτή, η οποία δηλώνει έμφαση/βεβαιότητα, ανακεφαλαιώνονται και προστίθενται λεπτομέρειες, ενώ εξασφαλίζεται η σωστή σύνδεση και σύνθεση μεταξύ των δύο αυτών παραγράφων. Η 3η παράγραφος επιτρέπει την εξαγωγή συμπερασμάτων ως προς τον άνθρωπο, ο οποίος ασχολείται παθιασμένα με τους δίσκους από βινύλιο είτε ως επαγγελματίας είτε ως φιλόμουσος (ή και τα δύο). Τέλος, το αποτέλεσμα ενισχύεται από τη λέξη (τον συμπερασματικό σύνδεσμο) «λοιπόν», η οποία

χρησιμοποιείται στην αρχή της 3ης παραγράφου, για να τονιστεί ό,τι αναφέρεται στο τέλος της 2ης παραγράφου. Η 3η με την 4η παράγραφο (Κι όμως, ο τρόπος που αυτοί αποφασίζουν... και αυτά να ακούν βινύλια), συνδέεται νοηματικά με τη φράση «Κι όμως» (σύνδεσμοι: κι=συμπλεκτικός / όμως=αντιθετικός - εναντιωματικός). Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να εστιάσει στο γεγονός ότι στην τρίτη παράγραφο τονίζεται «Δύο άνθρωποι μοιράζονται όχι απλώς την ίδια αγάπη [...] ή συνθέτη». Κι όμως (εντούτοις/ωστόσο), παρατηρούνται πολλές διαφορές μεταξύ τους, όπως αναφέρεται στην τέταρτη παράγραφο.

35. Κριτήριο 14427

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία πώς η συγγραφέας πετυχαίνει να οργανώσει τα νοήματα ανά παράγραφο στη βάση της συναισθηματικής αντίδρασης που της προκάλεσε η φράση «Ο Σιμόεις με τους ασημένιους του στροβίλους» (Κείμενο 1).

Ο Σιμόεις με τις ασημένιες δίνες Η Jacqueline de Romilly, η Γαλλίδα ελληνίστρια, υπήρξε θαυμάστρια της ελληνικής σκέψης. Οι εργασίες της καλύπτουν όλο το φάσμα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας. Το βιβλίο της με τον τίτλο «Τι Πιστεύω» είναι μια εξομολόγηση για την αξία του πολιτισμού: μετάφραση Σώτη Τριανταφύλλου, Αθήνα: Πατάκης, 2013, σ. 100-103 (διασκευή).

Τις προάλλες στο Παρίσι μελετούσα κάπως βιαστικά ένα κείμενο του Ευριπίδη, στο οποίο έψαχνα κάποια στοιχεία σχετικά με τη χρήση μιας λέξης πολιτικού χαρακτήρα. Ξαφνικά τράβηξαν την προσοχή μου οι εξής λέξεις: «Ο Σιμόεις με τους ασημένιους του στροβίλους». Η έκφραση δεν ήταν ασυνήθιστη, ούτε ιδιαίτερα αξιοσημείωτη. Ο Όμηρος και ο Ησίοδος έχουν χρησιμοποιήσει για άλλα ποτάμια ένα επίθετο που σημαίνει «στην ασημένια δίνη». Η λέξη ακουγόταν σαν λυρικό τραγούδι, είδα ξαφνικά εκεί μπροστά μου αστραφτερές τις δίνες του νερού. Το ποτάμι κυλούσε ακτινοβολώντας κι εγώ ένιωσα τη δροσιά του: έβλεπα τις αντανάκλασεις του, τη γενναιοδωρία του καθαρού και γοργού νερού. Και για μια στιγμή σταμάτησα την ανάγνωση, γεμάτη θαυμασμό.

Αν προσθέσουμε σ' αυτά την απόλαυση της γλώσσας, το ότι με άγγιζε η λαμπρή φρεσκάδα του νερού και με έκανε να ονειρευτώ τον Όμηρο κι ύστερα τον Ευριπίδη, η ευχαρίστησή μου χρωματίστηκε με τη σκέψη ότι τη μοιραζόμουν με αυτούς τους ανθρώπους του μακρινού παρελθόντος που είχαν τόσο διαφορετικά συναισθήματα: σαν ένα κόσμημα ανέπαφο στο βάθος ενός αρχαίου τάφου το θαύμα του νερού έγινε πιο συγκινητικό, έχοντας διασχίσει τους αιώνες. Είχε εξαγνιστεί, είχε ακινητοποιηθεί για πάντα σαν ένας θησαυρός αγκυροβολημένος στην ίδια του τη ζωή.

Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση της γλώσσας: η ιδέα ότι τα πάντα περνούν και πάνε κι ότι αγωνιζόμαστε, πολεμάμε, καταστρέφουμε, αλλά επίσης ότι οι άνθρωποι έχουν εφεύρει τη γλώσσα – αυτό το μοναδικό μέσο, το οποίο τους επιτρέπει να διαδώσουν θησαυρούς πολύ πιο πραγματικούς από την πραγματικότητα. Η γλώσσα καταργεί τους φραγμούς του χώρου και του χρόνου και

αρπάζει τα παροδικά αντικείμενα, τα αφαιρεί από το περιβάλλον τους ή από το όνειρο και τα φέρνει στο σπίτι μου, στο Παρίσι, έναν Αύγουστο, όπου ο Σιμόεις εισβάλλει με τις ασημένιες δίνες του.

Απάντηση:

Η συγγραφέας πετυχαίνει να μεταβεί στα νοήματα που αναπτύσσει ανά παράγραφο και να ενισχύσει τη συνεκτικότητα του κειμένου της με εκφραστικές διατυπώσεις που δηλώνουν τα συναισθήματα που της προκαλεί η φράση «Ο Σιμόεις με τους ασημένιους του στροβίλους». Στην 1η παράγραφο του κειμένου παρατηρούμε την περίοδο λόγου: «Η λέξη ακουγόταν σαν λυρικό τραγούδι, είδα ξαφνικά εκεί μπροστά μου αστραφτερές τις δίνες του νερού», και την παραδοχή ότι «Και για μια στιγμή σταμάτησα την ανάγνωση, γεμάτη θαυμασμό». Στην αρχή της 2ης παραγράφου η υποθετική πρόταση «Αν προσθέσουμε σ' αυτά την απόλαυση της γλώσσας» προωθεί την ομαλή μετάβαση στο νόημα σε συνδυασμό με την απόδοσή της «η ευχαρίστησή μου χρωματίστηκε με τη σκέψη». Τέλος, η συναισθηματική αντίδραση της συγγραφέα αποτυπώνεται και στην αρχή της 3ης παραγράφου του Κειμένου 1: «Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση¹ της γλώσσας:»

36. Κριτήριο 14443

Εκφώνηση: Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο γίνεται νοηματικά η σύνδεση των παραγράφων του Κειμένου 1.

Ήταν το θέμα της έκθεσης εκείνη τη χρονιά στις Πανελλαδικές Εξετάσεις. Η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι, αν είναι να έχει κανείς πρότυπα, ας είναι υψηλά: χωρίς να είμαι θρησκευόμενη – κάτι που φρόντισα να επισημάνω –, πρότεινα τον Ιησού Χριστό, που κήρυξε την αγάπη για τον πλησίον. Ούτε σε επαναστάτες αναφέρθηκα ούτε σε εθνικά σύμβολα. Ούτε καν στους σταρ της σοουμπίτζ! Δεν κέρδισα φίλους σε κανένα στρατόπεδο: Πήρα έναν μέτριο βαθμό, ο οποίος ήταν τελικά το καλύτερο δώρο, γιατί βρέθηκα στο Ιστορικό Ιωαννίνων – μακάρι να μπορούσα να πω ότι το έκανα επίτηδες, αλλά μάλλον ήμουν εκτός κλίματος.

Ας κάνω μια δεύτερη προσπάθεια: Υποψήφια για 10 βραβεία Όσκαρ η ταινία «The Favorite» του σκηνοθέτη Γιώργου Λάνθιμου. Στους ημιτελικούς του αυστραλιανού Open ο τενίστας Στέφανος Τσιτσιπάς. Δύο Έλληνες που, ξεκινώντας από την Ελλάδα, με ελληνικά βιώματα και περιορισμούς και όχι από το Λος Άντζελες ή την Ελβετία, φτάνουν στην κορυφή του αντικειμένου τους. Ο κόσμος θαυμάζει το κατόρθωμά τους, χωρίς να ασχολείται ιδιαίτερα με την καταγωγή τους. Αλλά εμείς ξέρουμε: είναι δύο από εμάς, τους Έλληνες, που αντιμετωπίζουμε αντίστοιχους περιορισμούς και δυσκολίες, και γι' αυτό μιλούν στην καρδιά. Είναι ώρα να μιλήσουν και στο μυαλό, να γίνουν πρότυπα για το νέο μοντέλο του δημιουργικού και επιτυχημένου επαγγελματία. Εκείνου που είναι διεθνώς ανταγωνιστικός, ακριβώς επειδή δουλεύει σκληρά, αλλά και επειδή έχει ένα μεγάλο όραμα και, για να το υπηρετήσει, δεν διστάζει να ανοίξει τα φτερά του στο

εξωτερικό και βήμα βήμα να φτάσει να αξιοποιεί τους καλύτερους ηθοποιούς του Χόλυγουντ ή να προπονείται στις καλύτερες σχολές τένις του κόσμου. [...]

Απάντηση:

Η σύνδεση των παραγράφων του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται με:

- Με την επανάληψη της λέξης πρότυπα, η οποία είναι κομβική για τον προβληματισμό του κειμένου.
- Νοηματικά, στην πρώτη παράγραφο αναφέρεται η πρώτη προσπάθεια καθορισμού προτύπου και στη δεύτερη παράγραφο γίνεται ρητά η αναφορά στη δεύτερη προσπάθεια καθορισμού προτύπου για τους νέους (ας κάνω μια δεύτερη προσπάθεια).

37. Κριτήριο 14950

Εκφώνηση: Πώς συνδέεται νοηματικά η τελευταία παράγραφος του Κειμένου 1 με τις δύο προηγούμενες;

Παρότι στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια τα ποσοστά είναι μειωμένα, η εφηβική παραβατικότητα και βίαιη συμπεριφορά δεν έχουν εκλείψει και δεν έχουν πλήρως προληφθεί. [...]

Η εντατική επιτήρηση και οι αυστηρές ποινές ή τιμωρίες είναι μια από τις πιο συχνά υιοθετούμενες πρακτικές για την αντιμετώπιση των παραβάσεων και των βίαιων συμπεριφορών και παρότι προξενούν αρχική εγρήγορση σε ατομικό και κοινοτικό επίπεδο, διαθέτουν ελάχιστη αποτελεσματικότητα. Στο ίδιο μήκος κύματος, μηδαμινή αποτελεσματικότητα σε μακροπρόθεσμο επίπεδο έχουν και οι εκφοβιστικού τύπου παρεμβάσεις που περιλαμβάνουν παρουσίαση της ενδεχόμενης τρομακτικότητας των συνεπειών που υφίστανται οι έφηβοι παραβάτες εντός ή εκτός φυλακής σε περίπτωση σύλληψής τους. Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί και ο σημαντικός ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης τα οποία συνήθως επιλέγουν να προβάλλουν περισσότερο αντίστοιχες πρακτικές παρά εμπειρικά βασισμένες ή τεκμηριωμένες θεραπείες. Μάλιστα, οι αναλυτές Petrosino και συνεργάτες βρήκαν ότι πρακτικές σαν τις παραπάνω οι οποίες παρουσιάζουν με θεωρητικό και προειδοποιητικά εκφοβιστικό τρόπο τις συνέπειες μιας ενδεχόμενης φυλάκισης ή μιας παραδειγματικής τιμωρίας σε περίπτωση παραβατικότητας συμπεριφοράς συνδέονται με αυξημένα ποσοστά παραβατικότητας στο μέλλον. Η σειρά αυτής της έρευνας αναδεικνύει ακόμη περισσότερο την ανάγκη πρόληψης της εφηβικής παραβατικότητας. [...] Τα περισσότερα σχετικά προληπτικά μοντέλα εφαρμόζονται σε οικογενειακό ή σχολικό επίπεδο. [...]

Το πρόγραμμα Promoting Alternative Thinking Strategies (PATHS) αποτελεί ένα πολυετές και πολυεπίπεδο σχολικό αναλυτικό πρόγραμμα το οποίο μπορεί να υλοποιείται από εκπαιδευτικούς και άλλους ειδικούς αγωγής υγείας. Το PATHS περιλαμβάνει εξάσκηση σε κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες σε παιδιά Δημοτικού και μπορεί να εφαρμοστεί από την Α' έως και την Ε' Δημοτικού. Οι εκπαιδευτικοί διεξάγουν ομαδικές συναντήσεις παιδιών διάρκειας 20 και 30 λεπτών με συχνότητα τρεις φορές την εβδομάδα μαθαίνοντας στα παιδιά να εντοπίζουν, να αντιμετωπίζουν και να ρυθμίζουν

συναισθήματα, ενώ ταυτόχρονα τα παιδιά διδάσκονται να αντιλαμβάνονται την οπτική των άλλων και να επιλύουν τις δυσκολίες τους με τους άλλους μέσω δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων. Το PATHS έχει εφαρμοστεί με αποτελεσματικό τρόπο σε γενικά και ειδικά σχολεία. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησής του έδειξαν μείωση της επιθετικότητας, των προβλημάτων συμπεριφοράς, της κατάθλιψης καθώς και αυξημένο αυτοέλεγχο.

Απάντηση:

Στην τελευταία παράγραφο παρουσιάζεται ένα πρόγραμμα για μαθητές μικρής ηλικίας, μέσω του οποίου προωθούνται κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες και αμβλύνεται η επιθετικότητα των παιδιών.

- Συνεπώς, στην τελευταία παράγραφο παρατίθεται ένα μέσο πρόληψης της εγκληματικότητας,
- ενώ στο υπόλοιπο κείμενο τίθεται το ίδιο ζήτημα: η ανάγκη να δοθεί έμφαση στην πρόληψη του φαινομένου της εγκληματικότητας και όχι στην καταστολή του

38. Κριτήριο 20280

Εκφώνηση: Πώς συνδέονται νοηματικά η 1η με τη 2η παράγραφο του Κειμένου 1; Πώς η συγκεκριμένη επιλογή εξυπηρετεί την οργάνωση του κειμένου;

Ποια είναι η πιο κοινόχρηστη λέξη της τωρινής δημόσιας ζωής – ή, έστω, μια απ' τις πιο κοινόχρηστες; Μα η λέξη «διάλογος». Ευρω – τουρκικός διάλογος, Ελληνοτουρκικός διάλογος, Διάλογος για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, για το Ασφαλιστικό, για την Παιδεία και καθεξής. Θαυμάσια! Γιατί ο διάλογος – η συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, ιδεών κ.λπ. – αποτελεί κατ' εξοχήν δημοκρατικό μέσο για την αντιμετώπιση και τη λύση προβλημάτων κοινού ενδιαφέροντος. [...]

Αντίθετα, ο μονόλογος είναι χαρακτηριστικό της αυταρχίας, της τυραννίας και της... δειλίας. Εκεί, μιλάει μόνο ένας (και οι λίγοι γύρω του), ενώ οι άλλοι, οι πολλοί, δεν επιτρέπεται να διαφωνήσουν, να συζητήσουν καν – το μόνο τους δικαίωμα είναι ν' ακούνε, να υπακούνε και να εκτελούν όσα επιτάζει ο μονολογών μονοκράτορας.

Απάντηση:

Η πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 συνδέονται αντιθετικά. Στην πρώτη παράγραφο γίνεται λόγος για τον διάλογο, ο οποίος στη συνέχεια αντιπαραβάλλεται με τον μονόλογο. Πέρα από το γεγονός ότι πρόκειται για δυο αντίθετες έννοιες, τη συνοχή διασφαλίζει η χρήση της διαρθρωτικής λέξης «αντίθετα», η οποία δηλώνει αντίθεση. Η αντιθετική σύνδεση επιτείνεται και από τη χρήση και άλλων αντίθετων λέξεων, όπως δημοκρατία - τυραννία, ένας - πολλοί κ.ά. Η αντίθεση διαλόγου - μονολόγου διατρέχει όλο το κείμενο. Πρόθεση του συντάκτη είναι να υπογραμμίσει εξ αρχής τις

διαφορές διαλόγου - μονολόγου, ώστε να καταδείξει στη συνέχεια ότι ο διάλογος στις μέρες μας είναι ουσιαστικά μια σειρά μονολόγων.

39. Κριτήριο 28039

Εκφώνηση: Να αναλύσεις τη νοηματική σχέση που υπάρχει ανάμεσα στη 2η και την 3η παράγραφο του Κειμένου 1, εξετάζοντας παράλληλα αν η πρόθεση του συγγραφέα σε αυτό το τμήμα λόγου είναι να περιγράψει ή να εξηγήσει.

Επίσης, είναι γνωστές οι συζητήσεις που διεξάγονται τόσο σε επιστημονικούς κύκλους όσο και στον Τύπο και αφορούν την ανάδυση του λατινοελληνικού αλφαβήτου (Greeklish). Τα περισσότερα δεδομένα που διαθέτουμε για το θέμα αυτό προέρχονται από παλιές, σχετικά, έρευνες. Σε πρόσφατη, όμως, έρευνα διαπιστώθηκε πως ένα μεγάλο ποσοστό παιδιών χρησιμοποιεί τα Greeklish. Η διαπίστωση έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αν λάβουμε υπόψη ότι τα παιδιά αυτά εξοικειώθηκαν με τις Τεχνολογίες της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών μετά από το 2000.

Ωστόσο, παρόμοια φαινόμενα έχουν επισημανθεί και σε άλλες γλώσσες και χώρες. Αν δούμε το ζήτημα κάπως ευρύτερα, θα διαπιστώσουμε ότι ανάλογες συζητήσεις διεξάγονται και για την αγγλική γλώσσα, οι οποίες μάλιστα είναι το ίδιο έντονες, όπως οι ελληνικές. Μεγάλο μέρος του Τύπου και των μέσων ενημέρωσης γενικότερα επισημαίνει με έντονη ανησυχία ότι η γραπτή αγγλική γλώσσα μεταβάλλεται, ενώ δεν λείπουν και δημοσιεύματα που επισημαίνουν ότι «η Τεχνολογικά Διαμεσολαβημένη Επικοινωνία» σηματοδοτεί τον σταδιακό θάνατό της. Επομένως, θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι αλλαγές που έχουμε δεν αφορούν μόνο κάποιες γλώσσες.

Απάντηση:

Η 2η και η 3η παράγραφος του Κειμένου 1 σχετίζονται κατ' αρχάς αντιθετικά μεταξύ τους («ωστόσο») – παράλληλα, όμως, αξίζει να προσεχθεί ότι η 3η παράγραφος συμπληρώνει τα νοήματα της 2ης.

Συγκεκριμένα:

- Στη 2η παράγραφο ο συγγραφέας αναφέρεται στη χρήση του λατινοελληνικού αλφαβήτου (Greeklish) από τους νέους σήμερα, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην παλαιότητα των ερευνών που μελετούν το φαινόμενο αλλά και στην νεότερη διαπίστωση ότι η πλειοψηφία των χρηστών εξοικειώθηκε με τις νέες τεχνολογίες μετά το 2000.
- Στην 3η παράγραφο ο συγγραφέας παραλληλίζει την εικόνα του γραπτού λόγου στην Ελλάδα με την αντίστοιχη άλλων χωρών και γλωσσών, επισημαίνοντας ότι παρόμοια φαινόμενα αλλαγών έχουν διαπιστωθεί και αλλού. Σε σχέση με αυτό αναφέρει ως παράδειγμα τη – θεωρητικά πανίσχυρη και αμετάβλητη – αγγλική γλώσσα, επιστρατεύοντας τις ανησυχίες των αγγλικών ΜΜΕ για την αλλοίωση του γραπτού λόγου λόγω της τεχνολογικά διαμεσολαβημένης επικοινωνίας. Με βάση το παράδειγμα,

εξάγει το συμπέρασμα ότι τα σημερινά φαινόμενα αλλαγών είναι μάλλον γενικά και δεν περιορίζονται μόνο σε κάποιες γλώσσες.

Άρα, στόχος του συγγραφέα στις παραγράφους αυτές είναι να εξηγήσει τη διασπορά του φαινομένου των αλλαγών στον γραπτό λόγο και να δείξει ότι οι αντιδράσεις στις αλλαγές αυτές έχουν παρόμοιο χαρακτήρα, ανεξάρτητα από την επιμέρους γλώσσα, την οποία αφορούν.

40. Κριτήριο 14466

Εκφώνηση: Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο γίνεται νοηματικά η σύνδεση ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1.

-Παρ' ότι δεν υπάρχουν έτοιμες συνταγές - λύσεις για ευτυχισμένη ενηλικίωση ποιες βασικές οδηγίες-συμβουλές θα δίνετε; - Μετά από 16 χρόνια κλινικής πράξης και καθημερινής επαφής με εκατοντάδες γονείς, παιδιά και εφήβους, τα δύο βασικότερα στοιχεία, για να γίνει ένα παιδί ευτυχισμένος ενήλικας, θεωρώ ότι είναι: Πρώτον, το αίσθημα αγάπης, αποδοχής και ασφάλειας που καλλιεργείται από τη στάση των γονιών προς το παιδί, από την ώρα που αυτό γεννιέται. Πρόκειται για μια στάση αποδοχής, ενθάρρυνσης και διόλου επικριτική, ώστε το παιδί να νιώσει ότι οι πιο σημαντικοί άνθρωποι στη ζωή του το αγαπούν και το αποδέχονται ακόμη κι όταν κάνει λάθη ή δεν τα καταφέρνει καλά κι έτσι να αγαπήσει κι αυτό με τη σειρά του τον εαυτό του.

Και δεύτερον, η ευελιξία των γονιών, κυρίως με τον έφηβο. Όταν το παιδί περνάει από την παιδική ηλικία στην εφηβεία, τα πράγματα αλλάζουν και το παιδί από εξαρτημένο ον επιθυμεί να γίνει ανεξάρτητο και να διαφοροποιηθεί από τους γονείς, απορρίπτοντάς τους συνήθως. Στη φάση αυτή είναι που θα εκδηλώσει και πολλές αντιδράσεις προς τους γονείς και πιθανώς να υπάρξουν συγκρούσεις μεταξύ τους. Οι γονείς εδώ, λοιπόν, θα πρέπει να επιδειξουν ευελιξία, να κάμψουν την όποια άκαμπτη στάση τους και να «ακούν» περισσότερο τον έφηβο, δείχνοντάς του κιόλας ότι παίρνουν στα σοβαρά τις απόψεις του.

Απάντηση:

Στη δεύτερη παράγραφο παρουσιάζεται η δεύτερη συμβουλή της ψυχολόγου προς τους γονείς. Η προσθήκη της νέας συμβουλής δηλώνεται με το «και», ενώ οι διαρθρωτικές λέξεις: «πρώτον – δεύτερον» πραγματώνουν γλωσσικά τη σχέση σειράς – αρίθμησης συνδέοντας νοηματικά τις δύο παραγράφους, που περιέχουν τις δύο αντίστοιχα συμβουλές της ψυχολόγου.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

41. Κριτήριο 14416

Η πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά μεταξύ τους με τη σχέση αιτίου – αποτελέσματος. Να περιγράψεις με συντομία ποια είναι η αιτία που διατυπώνεται στην πρώτη παράγραφο και ποιο το αποτέλεσμα στη δεύτερη.

Είναι απαραίτητο οι έφηβοι να συγκρούονται με τους γονείς τους και οι γονείς να συγκρούονται με τους εφήβους. Πρέπει να τους βάζουν όρια και να μην είναι «φιλοι» τους. Είναι βασικό οι γονείς να θέτουν όρια και οι έφηβοι να έχουν έναν γονιό με τον οποίο να μπορούν να συγκρουστούν. Το πρόβλημα της

σύγχρονης κοινωνίας είναι η έλλειψη επικοινωνίας με τους γονείς. Επικοινωνούν ελάχιστα με τα παιδιά τους και οι έφηβοι πλέον είναι υπερβολικά μόνοι τους. Δεν έχουν κάποιον με τον οποίον να συγκρουστούν. Έτσι, νιώθουν παραμελημένοι και εγκαταλειμμένοι. Οι αυταρχικοί γονείς του παρελθόντος έχουν δώσει τη θέση τους σε γονείς πολύ ανεκτικούς.

Αυτό δημιουργεί γενιές νέων υπερβολικά παραμελημένων. Έτσι, οι νέοι καταφεύγουν σ' έναν μηχανισμό άμυνας και γίνονται επιθετικοί απέναντι στους γονείς που δεν τους προσέχουν. Οδηγούνται στο να γίνονται τυραννικοί ως άμυνα απέναντι στην αγωνία τους και τη μοναξιά τους. Έτσι είναι οι σύγχρονοι έφηβοι: παιδιά που βιώνουν τρομακτική εγκατάλειψη.

Απάντηση:

Οι παράγραφοι 1 και 2 του Κειμένου 1 συνδέονται με σχέση αιτίου – αποτελέσματος ως προς τη σύγκρουση μεταξύ εφήβων και γονέων. Στην πρώτη παράγραφο διατυπώνεται ως αίτιο η έλλειψη επικοινωνίας των εφήβων με τους γονείς τους που έχει ως αποτέλεσμα το αίσθημα παραμέλησης και εγκατάλειψής τους. Στη δεύτερη παράγραφο η χρήση της αντωνυμίας «αυτό» παραπέμπει στο αποτέλεσμα της ελλιπούς επικοινωνίας που διατυπώθηκε στην πρώτη παράγραφο, επαναλαμβάνεται στη δεύτερη ως θεματική πρόταση και στη συνέχεια ενισχύεται. Και στις δύο παραγράφους το επίρρημα «έτσι» (επαναλαμβάνεται τρεις φορές) λειτουργεί ως δείκτης συνοχής, για να δηλωθεί το αποτέλεσμα.

42. Κριτήριο 28109

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τη νοηματική σχέση αιτίου – αποτελέσματος που διατυπώνεται στην πρώτη απάντηση του ομιλητή.

Διάβασα κάπου ότι ένα παιδί γελά 300 φορές την ημέρα, ενώ ένας ενήλικας μόνο 15. Γιατί συμβαίνει αυτό και ποιες είναι οι συνέπειες στον ψυχισμό μας, καθώς απομακρυνόμαστε από εκείνη την πλευρά του εαυτού μας όπου η χαρά ρέει ελεύθερα;

Διάβασα το ίδιο, αλλά δεν μπορώ να ανακαλέσω στη μνήμη μου την πηγή. Από τη στιγμή που τα παιδιά μπαίνουν στο σχολείο, πρέπει να αφήσουν τη χαρά, τη διάθεση για παιχνίδι, την περιέργεια και την δημιουργικότητα στην πόρτα. Τα σχολεία σπάνια αποδέχονται συμπεριφορές που δυσκολεύονται να ελέγξουν. Το γέλιο, τα ανέκδοτα και το παιχνίδι στην τάξη συνήθως θεωρείται ότι αποσπούν την προσοχή.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Απάντηση:

Αίτιο: η είσοδος του παιδιού στην εκπαιδευτική διαδικασία το απομακρύνει από τη χαρά, τη διάθεση για παιχνίδι, την περιέργεια, και τη δημιουργικότητα αφού θεωρείται ότι αποσπούν την προσοχή.

Αποτέλεσμα: έχουν κάνει την εμφάνισή τους νέες διαταραχές (διαταραχή ελλειμματικής προσοχής – υπερκινητικότητας), ώστε οι θεσμοί να παθητικοποιούν τους μαθητές, για να τους ελέγξουν, δίνοντας προτεραιότητα στη νοημοσύνη παραμελώντας την καρδιά μέσα από το παιχνίδι.

43. Κριτήριο 14443

Εκφώνηση: Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο γίνεται νοηματικά η σύνδεση των παραγράφων του Κειμένου 1.

Ήταν το θέμα της έκθεσης εκείνη τη χρονιά στις Πανελλαδικές Εξετάσεις. Η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι, αν είναι να έχει κανείς πρότυπα, ας είναι υψηλά: χωρίς να είμαι θρησκευόμενη –κάτι που φρόντισα να επισημάνω–, πρότεινα τον Ιησού Χριστό, που κήρυξε την αγάπη για τον πλησίον. Ούτε σε επαναστάτες αναφέρθηκα ούτε σε εθνικά σύμβολα. Ούτε καν στους σταρ της σουμπίζ! Δεν κέρδισα φίλους σε κανένα στρατόπεδο: Πήρα έναν μέτριο βαθμό, ο οποίος ήταν τελικά το καλύτερο δώρο, γιατί βρέθηκα στο Ιστορικό Ιωαννίνων – μακάρι να μπορούσα να πω ότι το έκανα επίτηδες, αλλά μάλλον ήμουν εκτός κλίματος.

Ας κάνω μια δεύτερη προσπάθεια: Υποψήφια για 10 βραβεία Όσκαρ η ταινία «The Favorite» του σκηνοθέτη Γιώργου Λάνθιμου. Στους ημιτελικούς του αυστραλιανού Open ο τενίστας Στέφανος Τσιτσιπάς. Δύο Έλληνες που, ξεκινώντας από την Ελλάδα, με ελληνικά βιώματα και περιορισμούς και όχι από το Λος Άντζελες ή την Ελβετία, φτάνουν στην κορυφή του αντικειμένου τους. Ο κόσμος θαυμάζει το κατόρθωμά τους, χωρίς να ασχολείται ιδιαίτερα με την καταγωγή τους. Αλλά εμείς ξέρουμε: είναι δύο από εμάς, τους Έλληνες, που αντιμετωπίζουμε αντίστοιχους περιορισμούς και δυσκολίες, και γι' αυτό μιλούν στην καρδιά. Είναι ώρα να μιλήσουν και στο μυαλό, να γίνουν πρότυπα για το νέο μοντέλο του δημιουργικού και επιτυχημένου επαγγελματία. Εκείνου που είναι διεθνώς ανταγωνιστικός, ακριβώς επειδή δουλεύει σκληρά, αλλά και επειδή έχει ένα μεγάλο όραμα και, για να το υπηρετήσει, δεν διστάζει να ανοίξει τα φτερά του στο εξωτερικό και βήμα βήμα να φτάσει να αξιοποιεί τους καλύτερους ηθοποιούς του Χόλυγουντ ή να προπονείται στις καλύτερες σχολές τένις του κόσμου.

[...]

Απάντηση: Η σύνδεση των παραγράφων του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται με:

- Με την επανάληψη της λέξης πρότυπα, η οποία είναι κομβική για τον προβληματισμό του κειμένου.
- Νοηματικά, στην 1η παράγραφο αναφέρεται η πρώτη προσπάθεια καθορισμού προτύπου και στη 2η παράγραφο γίνεται ρητά η αναφορά στη δεύτερη προσπάθεια καθορισμού προτύπου για τους νέους («ας κάνω μια δεύτερη προσπάθεια»).

44. Κριτήριο 14950

Εκφώνηση: Πώς συνδέεται νοηματικά η τελευταία παράγραφος του Κειμένου 1 με τις δύο προηγούμενες;

Παρότι στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια τα ποσοστά είναι μειωμένα, η εφηβική παραβατικότητα και βίαη συμπεριφορά δεν έχουν εκλείψει και δεν έχουν πλήρως προληφθεί. [...]

Η εντατική επιτήρηση και οι αυστηρές ποινές ή τιμωρίες είναι μια από τις πιο συχνά υιοθετούμενες πρακτικές για την αντιμετώπιση των παραβάσεων και των βίαιων συμπεριφορών και παρότι προξενούν αρχική εγγήγορη σε ατομικό και κοινοτικό επίπεδο, διαθέτουν ελάχιστη αποτελεσματικότητα. Στο ίδιο μήκος κύματος, μηδαμινή αποτελεσματικότητα σε μακροπρόθεσμο επίπεδο έχουν και οι εκφοβιστικού τύπου παρεμβάσεις που περιλαμβάνουν παρουσίαση της ενδεχόμενης τρομακτικότητας των συνεπειών που υφίστανται οι έφηβοι παραβάτες εντός ή εκτός φυλακής σε περίπτωση σύλληψής τους. Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί και ο σημαντικός ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης τα οποία συνήθως επιλέγουν να προβάλλουν περισσότερο αντίστοιχες πρακτικές παρά εμπειρικά βασισμένες ή τεκμηριωμένες θεραπείες. Μάλιστα, οι αναλυτές Petrosino και συνεργάτες βρήκαν ότι πρακτικές σαν τις παραπάνω οι οποίες παρουσιάζουν με θεωρητικό και προειδοποιητικό εκφοβιστικό τρόπο τις συνέπειες μιας ενδεχόμενης φυλάκισης ή μιας παραδειγματικής τιμωρίας σε περίπτωση παραβατικότητας συμπεριφοράς συνδέονται με αυξημένα ποσοστά παραβατικότητας στο μέλλον. Η σειρά αυτής της έρευνας αναδεικνύει ακόμη περισσότερο την ανάγκη πρόληψης της εφηβικής παραβατικότητας. [...] Τα περισσότερα σχετικά προληπτικά μοντέλα εφαρμόζονται σε οικογενειακό ή σχολικό επίπεδο. [..]

Το πρόγραμμα *Promoting Alternative Thinking Strategies (PATHS)* αποτελεί ένα πολυετές και πολυεπίπεδο σχολικό αναλυτικό πρόγραμμα το οποίο μπορεί να υλοποιείται από εκπαιδευτικούς και άλλους ειδικούς αγωγής υγείας. Το PATHS περιλαμβάνει εξάσκηση σε κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες σε παιδιά Δημοτικού και μπορεί να εφαρμοστεί από την Α' έως και την Ε' Δημοτικού. Οι εκπαιδευτικοί διεξάγουν ομαδικές συναντήσεις παιδιών διάρκειας 20 και 30 λεπτών με συχνότητα τρεις φορές την εβδομάδα μαθαίνοντας στα παιδιά να εντοπίζουν, να αντιμετωπίζουν και να ρυθμίζουν συναισθήματα, ενώ ταυτόχρονα τα παιδιά διδάσκονται να αντιλαμβάνονται την οπτική των άλλων και να επιλύουν τις δυσκολίες τους με τους άλλους μέσω δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων. Το PATHS έχει εφαρμοστεί με αποτελεσματικό τρόπο σε γενικά και ειδικά σχολεία. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησής του έδειξαν μείωση της επιθετικότητας, των προβλημάτων συμπεριφοράς, της κατάθλιψης καθώς και αυξημένο αυτοέλεγχο.

Απάντηση:

Στην τελευταία παράγραφο παρουσιάζεται ένα πρόγραμμα για μαθητές μικρής ηλικίας, μέσω του οποίου προωθούνται κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες και αμβλύνεται η επιθετικότητα των παιδιών.

- Συνεπώς, στην τελευταία παράγραφο παρατίθεται ένα μέσο πρόληψης της εγκληματικότητας,
- ενώ στο υπόλοιπο κείμενο τίθεται το ίδιο ζήτημα: η ανάγκη να δοθεί έμφαση στην πρόληψη του φαινομένου της εγκληματικότητας και όχι στην καταστολή του.

45. Κριτήριο 14942

Εκφώνηση: Να αποδώσεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η νοηματική σύνδεση ανάμεσα στην 1η και στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1.

Εκείνο που έχει σήμερα χαθεί είναι η χαρά της συνομιλίας. Μπορεί να εξακολουθούμε να συζητούμε, να κουβεντιάζουμε, αλλά έχουμε ξεμάθει να συνομιλούμε. Η συνομιλία είναι μια φυσική οργάνωση του λόγου. Ξετυλίγεται με κάποιο ρυθμό, με κάποια προσοχή, χωρίς αυθάδεις διακοπές, χωρίς αποκλίσεις.

Ωστόσο, σήμερα συνηθίζουμε να μιλούμε όλοι μαζί, χωρίς ο ένας να προσέχει τον άλλο. Οι απαντήσεις μας δεν έχουν συνέπεια και ενότητα. Έτσι, η συνομιλία πολύ σύντομα καταλήγει στην οχλαγωγία, όπου ο καθένας ζητεί να επιβάλλει τη γνώμη του με τη δύναμη της φωνής του και όχι με την ισχύ των επιχειρημάτων του και την εγκυρότητα των απόψεών του. Πρόκειται για ένα χυδαίο αγώνισμα χωρίς χάρη, χωρίς ευγένεια και χωρίς επιείκεια!

Απάντηση: Τρόπος με τον οποίο γίνεται η νοηματική σύνδεση 1ης και 2ης παραγράφου:

Γίνεται αντιθετικά με τη χρήση της συνδετικής λέξης «ωστόσο». Η ιδέα της 1ης παραγράφου ότι η συνομιλία πρέπει να έχει ως χαρακτηριστικό να «Ξετυλίγεται με κάποιο ρυθμό, με κάποια προσοχή, χωρίς αυθάδεις διακοπές, χωρίς αποκλίσεις.» ανατρέπεται στη 2η παράγραφο με την διαπίστωση ότι «Ωστόσο, σήμερα συνηθίζουμε να μιλούμε όλοι μαζί, χωρίς ο ένας να προσέχει τον άλλο.»

46. Κριτήριο 14438

Εκφώνηση: Να επισημάνεις τον τρόπο (α, β ή γ) με τον οποίο συνδέεται η 2η με την 3η παράγραφο του Κειμένου 1;

α. με παραγωγική συλλογιστική πορεία (από το γενικό στο ειδικό)

β. με πρόσθεση

γ. με σύγκριση-αντίθεση

Να καταγράψεις τη διαρθρωτική λέξη/φράση με την οποία επιτυγχάνεται η νοηματική σύνδεση μεταξύ των παραγράφων αυτών και να τεκμηριώσεις τους λόγους που, κατά τη γνώμη σου, η συντακτική ομάδα του περιοδικού επέλεξε αυτόν τον τρόπο σύνδεσης των νοημάτων.

Εκείνοι που υποστηρίζουν ότι η σχολική ποδιά ή η στολή δεν έπρεπε να καταργηθεί έχουν ως βασικό τους επιχειρήμα ότι η ποδιά ή στολή βάζει τέλος στις ανισότητες. Τα παιδιά να μην εκφράζονται μέσα από το ντύσιμό τους, αλλά δεν παύουν να διεκδικούν να θέλουν να φορούν τα πιο ωραία, τα πιο μοντέρνα, τα πιο ακριβά ρούχα. Κάπως έτσι, βλέπουμε στα σχολεία παιδιά με πολύ ακριβό ντύσιμο – στο οποίο οι γονείς τους προφανώς και μπορούν να αντεπεξέλθουν οικονομικά – αλλά βλέπουμε και παιδιά που αισθάνονται μειονεκτικά, επειδή δεν μπορούν να ντυθούν τόσο ακριβά. Ένα άλλο επιχειρήμα τους υποστηρίζει ότι με το

όμοιο ντύσιμο τα παιδιά είναι ντυμένα όπως αρμόζει στο σχολείο, ενώ δε χάνουν χρόνο να ασχοληθούν με τα ρούχα τους, εφόσον είναι πολύ συγκεκριμένο το τι θα φορέσουν κάθε πρωί.

Από την άλλη πλευρά, εκείνοι που μάχονται υπέρ της ελευθερίας των παιδιών να φορούν τα ρούχα της επιλογής τους και όχι στολή, υποστηρίζουν ότι τα παιδιά δεν πρέπει να καταπιέζονται. Το ντύσιμο είναι χαρά και τα παιδιά πρέπει να έχουν την ελευθερία της έκφρασης και μέσα από το ντύσιμό τους. [...] Πολλές φορές μέσα από το πώς θέλει να ντυθεί ένα παιδί, μπορούμε να πάρουμε σημαντικά μηνύματα για το πώς νιώθει ή πώς σκέφτεται αυτό το παιδί. Στο εξωτερικό έχει παρατηρηθεί ότι παιδιά που φορούσαν στολή στο σχολείο τους, έκαναν τατουάζ κρυφά από τους γονείς τους ή έστω στην ενηλικίωσή τους από αντίδραση. Ακόμη, ένα παιδί που θέλει να εκφράσει τη διαφορετικότητά του, δεν έχει αυτή τη δυνατότητα, με αποτέλεσμα να καταπιέζεται. Τέλος, αρκετοί γονείς αναφέρουν ότι το κόστος της στολής είναι μερικές φορές ασύμφορο. Με δεδομένο μάλιστα ότι τα παιδιά μεγαλώνουν γρήγορα και δεν γίνεται να έχουν μία μόνο στολή, αλλά πολλές, για να τις αλλάζουν, έρχονται αντιμέτωποι με ένα κόστος που μοιάζει ασύμφορο, αφού τα ρούχα αυτά δεν μπορούν να τα φορέσουν στις εξωσχολικές τους δραστηριότητες.

Απάντηση : Η σωστή απάντηση είναι το γ. Η διαρθρωτική φράση που δηλώνει αντίθεση είναι «από την άλλη πλευρά». Η αντίθεση εξυπηρετεί την έκφραση διαφορετικών απόψεων για την εφαρμογή της σχολικής ποδιάς στο σχολείο. Με τη μέθοδο της σύγκρισης – αντίθεσης διατυπώνονται ξεκάθαρα τα επιχειρήματα αυτών που υποστηρίζουν ότι τα παιδιά πρέπει να φορούν σχολική ποδιά και αυτών που εναντιώνονται. Έτσι εξασφαλίζεται πιο αποτελεσματικά η συνοχή του κειμένου και οι συντάκτες του φαίνονται αντικειμενικοί παρουσιάζοντας τα επιχειρήματα τόσο των υποστηρικτών της σχολικής ποδιάς όσο και των επικριτών της.

47. Κριτήριο 17159

Εκφώνηση: Αν εκτιμήσουμε πως η 3η παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται με αιτιολόγηση, να εντοπίσεις τις διαρθρωτικές λέξεις ή φράσεις με τις οποίες δημιουργείται η συνοχή της παραγράφου, για να ολοκληρωθεί το επιχείρημα.

«Η μόδα είναι κάτι που έρχεται από μέσα μας» λέει χαρακτηριστικά ο διάσημος σχεδιαστής Ραλφ Λόρεν. Είναι ένας τρόπος εξωτερίκευσης των συναισθημάτων, των διαθέσεων και των προθέσεων μας. Ένα είδος τέχνης που μας βοηθάει να επικοινωνήσουμε με τους άλλους, δίχως να χρειάζεται να μιλήσουμε! Γιατί τα ρούχα που επιλέγουμε για να φορέσουμε κάθε πρωί, προτού βγούμε από το σπίτι μας, είναι η αντανάκλαση της διάθεσης, με την οποία ζυπήσαμε. Έτσι οποιοδήποτε συναίσθημα και να επικρατεί στην ψυχή μας διαγράφεται στο βλέμμα και εν συνεχεία μεταδίδεται στο ντύσιμο και στις στιλιστικές επιλογές μας. Με άλλα λόγια, ο συναισθηματικός μας κόσμος, μέσω της μόδας, βρίσκει μια διέξοδο εκδήλωσης, αποκτά υπόσταση και πρακτικό χαρακτήρα!

Απάντηση: Διαρθρωτικές λέξεις και φράσεις που ενισχύουν το επιχείρημα: «γιατί, έτσι, εν συνεχεία, με άλλα λόγια».

48. Κριτήριο 17151

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιχειρείται η νοηματική σύνδεση ανάμεσα στην 3η και στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1.

«Συγκλονισμένη από το γεγονός που την ώθησε στη συγγραφή του έργου», μεταφέρω από το σημείωμα της μεταφράστριας Μαρίας Χατζηεμμανουήλ, «αλλά μακριά από διδακτισμούς και ηθικολογίες, η συγγραφέας προσπαθεί να κατανοήσει τις σχέσεις των νέων μεταξύ τους, αναζητώντας μια απάντηση στα εύλογα ερωτήματα, τα δικά της, αλλά και των θεατών: τι γεννάει όλη αυτή την απρόκλητη, αναίτια φαινομενικά βία στην εποχή μας; Μέχρι πού φθάνει η ευθύνη των γονιών για τις πράξεις των παιδιών τους; Ποια είναι η ευθύνη των ΜΜΕ;».

Το έργο «βλέπει», πράγματι, πίσω από τα παραπάνω, την εργώδη προσπάθεια των επικυρίαρχων του πλανήτη να καταστρέψουν συστηματικά, με ποταμούς χρημάτων, κάθε βάση οργανωμένης ζωής της κοινωνίας. Να παραμορφώσουν και να ακρωτηριάσουν όλα τα ζωτικά κείμενα, προτείνοντας στη θέση τους σκουπίδια.

Απάντηση: Με δεδομένο ότι το Κείμενο 1 αποτελεί βιβλιοπαρουσίαση, η 3η παράγραφός του καταλήγει σε τρία (3) ερωτήματα που σχετίζονται άμεσα με το περιεχόμενο του παρουσιαζόμενου έργου.

- Τα ερωτήματα αναφέρονται α) στα αίτια της βίας στη συμπεριφορά των νέων, β) στην ευθύνη των γονέων και γ) στην ευθύνη των ΜΜΕ και έχουν ρητορικό χαρακτήρα, εφόσον δεν απαντώνται άμεσα και συγκεκριμένα στη συνέχεια του κειμένου.
- Αντίθετα, στην 4η παράγραφο του κειμένου δίδεται μια γενική και συνολική απάντηση στα ερωτήματα, εφόσον ενοχοποιούνται οι ισχυροί του πλανήτη για προσπάθεια διάλυσης της οργανωμένης ζωής της κοινωνίας μέσω προσφοράς ευτελών αρχών και αξιών («προτείνοντας στη θέση τους σκουπίδια»).
- Επομένως, οι δύο παράγραφοι συνδέονται νοηματικά μέσω του σχήματος ερώτησης – απόκρισης. Αυτό επιβεβαιώνεται με το επίρρημα «πράγματι» στην αρχή της 4ης παραγράφου, με το οποίο ο συγγραφέας επιβεβαιώνει την ευθύνη όλων των παραγόντων που με μορφή ερωτημάτων έθεσε στην 3η παράγραφο (Το έργο «βλέπει», πράγματι, πίσω από τα παραπάνω,) υπό το πρίσμα της ευθύνης των επικυρίαρχων του κόσμου που κρύβεται πίσω από τα παραπάνω.

49. Κριτήριο 14686

Εκφώνηση: Με ποιον τρόπο συνδέονται νοηματικά οι στίχοι του τάνγκο με το υπόλοιπο τμήμα της 4ης παραγράφου του Κειμένου 1;

Μόνο αν αποδεχτούμε τον εαυτό μας όπως είναι, συμπεριλαμβανομένων των πληγών μας, θα μπορέσουμε να είμαστε κύριοι της ζωής μας. Και γι' αυτό πρέπει πρώτα να γνωρίσουμε τον εαυτό μας. Κι έτσι, οι άλλοι θα μπορέσουν να αγαπήσουν το πρόσωπο που πραγματικά είμαστε και όχι ένα προσωπείο που έχουμε δημιουργήσει. Ένα γνωστό τάνγκο με στίχους του Κάρλος Αντρές Μπαρ λέει: «Δε θα μπορέσω να γίνω καλύτερος, αν και το θέλεις, αφού με παροτρύνεις ν' αλλάξω, δε θα μπορέσω να γίνω καλύτερος, αν και το θέλω, και για τη δική σου αγάπη και για τη δική μου. Αγάπα με όπως είμαι, με την αγάπη μου και τα πιστεύω μου, αγάπα με όπως είμαι, με την ενοχή μου και τη μνησικακία μου, μην περιμένεις από μένα, για να μ' αγαπήσεις, να πάψω να είμαι εγώ».

Απάντηση: Στους στίχους του τάνγκο ο ερωτευμένος άντρας προσκαλεί την αγαπημένη του να τον αποδεχτεί, όπως είναι, με τα προτερήματα και τα ελαττώματά του, δηλώνοντας ότι δεν του είναι βολετό να αλλάξει χαρακτήρα, αν και το θέλει. Η επίγνωση όμως των ελαττωμάτων από μέρους ενός ανθρώπου φανερώνει και αυτογνωσία, γι' αυτό και ο συγγραφέας διατυπώνει στην αρχή της παραγράφου την άποψη ότι, αφού γνωρίσουμε τον εαυτό μας, μπορούμε να προσδοκούμε την αγάπη των άλλων.

50. Κριτήριο 16231

Εκφώνηση: «Οι γυναίκες παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο ... Και ήθελα να το καλλιεργήσω αυτό και λογοτεχνικά, να το ζυμώσω δηλαδή μαζί με τη γλώσσα μου»: Να εντοπίσεις σε αυτό το τμήμα της απάντησης της συνεντευξιαζομένης, στο Κείμενο 1, μία επανάληψη λέξης και έναν σύνδεσμο που βοηθούν στη συνοχή του λόγου και να εξηγήσεις, με συντομία, πώς το πετυχαίνουν.

Οι γυναίκες παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στη δική μου ζωή από διάφορες οπτικές και σχέσεις. Ζούμε σε μια κοινωνία που είναι ανταγωνιστική η ίδια, οι μηχανισμοί που σου παρέχει για να επιβιώσεις είναι ανταγωνιστικοί, αυτό περνάει και από το φίλτρο του φύλου. Ενδεχομένως πολλές γυναίκες να συμμετέχουν σε ανταγωνιστικές διαδικασίες που έχουν συχνά ως έπαθλο την αποδοχή. Υπάρχουν, όμως, δίκτυα αγάπης και αλληλεγγύης. Προσωπικά, ήμουν τυχερή με τις φίλιές μου. Αυτά τα ποιήματα, όπως το ποίημα για την καλύτερή μου φίλη, δεν έχουν ειδικό χαρακτήρα, μπορεί να το πάρει ένα κορίτσι και να το διαβάσει για τη δική της καλύτερη φίλη. Εγώ είχα ένα συγκεκριμένο πρόσωπο στο μυαλό μου που έχουμε κάνει πολλά πράγματα μαζί, είναι ένα αρχέτυπο όμως, είναι αυτή και πολλές άλλες. Ήθελα έτσι να τονίσω ότι οι γυναίκες έχουν το δικαίωμα στο συναίσθημα, μπορούν να αγαπήσουν και να το εκφράσουν. Και ήθελα να το καλλιεργήσω αυτό και λογοτεχνικά, να το ζυμώσω δηλαδή μαζί με τη γλώσσα μου.

Απάντηση: Ο/η μαθητής/-τρια εντοπίζει στο κείμενο την επαναλαμβανόμενη λέξη γυναίκες (4 συνολικά φορές). Επίσης, τον αποτελεσματικό/συμπερασματικό σύνδεσμο λοιπόν («Ήθελα, λοιπόν, έτσι να τονίσω [...]»), ο οποίος συμβάλλει στη συνοχή του κειμένου με μορφική σύνδεση (εξωτερική) μεταξύ

των προτάσεων/λέξεων (γλωσσικών στοιχείων) της συγκεκριμένης παραγράφου και, συγχρόνως, καθιστά τις λογικές σχέσεις του κειμένου πιο σαφείς σε μια ενιαία θεματική ενότητα. Έτσι, ό,τι αναφέρεται για το γυναικείο φύλο στη συγκεκριμένη παράγραφο έχει άμεση συνάρτηση με την εξαγωγή του λογικού συμπεράσματος ότι οι γυναίκες παίζουν σημαντικό ρόλο στη ζωή τόσο του κοινωνικού συνόλου όσο και στο έργο της συνεντευξιαζόμενης ποιήτριας – συγγραφέως. Τέλος, το τροπικό επίρρημα έτσι τονίζει ακόμη περισσότερο τον ρόλο του συμπερασματικού συνδέσμου («λοιπόν») και ενδυναμώνει τα όσα προαναφέρθηκαν και σχετίζονται με τον τίτλο της συνέντευξης.

51. Κριτήριο 16232

Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο στο Κείμενο 1 γίνεται, γλωσσικά και νοηματικά, η μετάβαση από την 1η στη 2η παράγραφο.

Πολλοί από τους ψυχολόγους πιστεύουν ότι η ερωτική υπόθεση ή ο δεσμός του ζευγαριού, αν θέλετε, ήταν αφορμή για τη δημιουργία της θεμελιώδους μονάδας για τον άνθρωπο στην προσπάθειά του για εξέλιξη. Η μελέτη της ανθρώπινης Ιστορίας και οι ανθρωπολογικές έρευνες φανερόνουν ότι η «ένωση» του άντρα και της γυναίκας ικανοποιεί βαθιά ριζωμένες ψυχολογικές ανάγκες του ανθρώπου, όπως η ανάγκη για στοργή, οικειότητα, αναγνώριση και εμπιστοσύνη, έτσι ώστε η σχέση αυτή να συστήνει την γερή μονάδα ή πυρήνα της ομάδας που λέγεται κοινωνία.

Ωστόσο, η ανάγκη για έναν δεσμό, για μια συνένωση ενδεχομένως, κρύβει μια άλλη βαθύτερη ανάγκη, που αποκαλύπτεται μόνον όταν, γνωρίζοντας τον σύντροφο στις σημαντικές και αληθινές διαστάσεις του, μπορούν οι άνθρωποι να νιώσουν το συναίσθημα της αγάπης, να εξερευνήσουν τις δυνατότητες του εαυτού τους και του άλλου και να δώσουν τη μάχη κατά της αποξένωσης και της αλλοτριώσης που σημαδεύει την εποχή μας. Μόνο μέσα από την τελική δέσμευση του εαυτού τους σε μια σχέση τα άτομα μπορούν πραγματικά να γυμνάσουν τον εαυτό τους και την ικανότητά τους να αναπτυχθούν και να ωριμάσουν.

Απάντηση: Για τη γλωσσική και νοηματική μετάβαση από την 1η στη 2η παράγραφο, ο συγγραφέας επέλεξε τη λέξη «ωστόσο» (μια λέξη, ένας σύνδεσμος, που εκφράζει αντίθεση – εναντίωση).

- Με τον τρόπο αυτό, επιτυγχάνεται η συνοχή δηλ. η μορφική (λεκτική) σύνδεση μεταξύ των δύο παραγράφων του κειμένου, ενώ αναδεικνύεται το είδος της νοηματικής σχέσης που υπάρχει ανάμεσα στις δύο παραγράφους (συνεκτικότητα).
- Με την επιλογή της λέξης αυτής αναιρείται με κατάλληλη επιχειρηματολογία στη 2η παράγραφο ότι η σχέση δύο συντρόφων είναι αποτέλεσμα ενός μόνο παράγοντα. Έτσι, η μετάβαση γίνεται μέσω της άρσης της πεποίθησης ότι οι άνθρωποι γίνονται ζευγάρια, για να καλύψουν μόνον ψυχοκοινωνικές ανάγκες.

- Αντιθέτως, υπάρχουν και άλλοι εξίσου σοβαροί λόγοι. Η συνεκτικότητα του κειμένου δηλ. η νοηματική συνάφεια/σύνδεση στο περιεχόμενο μεταξύ των παραγράφων του κειμένου επιτυγχάνεται με την επανάληψη της λέξης σχέση (ή και των λέξεων δεσμός, συνένωση, δέσμευση).
- Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να αναφερθεί και στην αλληλουχία (χωρίς να απαιτείται) του κειμένου π.χ. στην ομαλή ακολουθία των χρόνων στα ρήματα των δύο παραγράφων, στη χρήση ενιαίου και σταθερού ύφους σε όλη την έκταση του συγκεκριμένου κειμενικού είδους κ.ά.

52. Κριτήριο 16514

Εκφώνηση: «Παρ' όλα αυτά», «για την ακρίβεια»: Να εξηγήσεις με συντομία με ποιον τρόπο οι παραπάνω φράσεις συμβάλλουν στη συνοχή του λόγου στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1.

Φτερουγίσματα στο στήθος, τρελά καρδιοχτύπια, βέλη που τρυπάνε κατάκαρδα: στη συλλογική φαντασία του μεγαλύτερου μέρους της ανθρωπότητας, ο έρωτας, ακόμη και όταν δεν διαθέτει φτερά και τόξο, «χτυπάει» στην καρδιά. Παρ' όλα αυτά, ό,τι και αν μας λένε τα τραγούδια και τα ποιήματα ή ακόμη και αυτές οι ίδιες οι αισθήσεις μας, στην πραγματικότητα ο φτερωτός θεός κατοικοεδρεύει στο... κεφάλι μας. Για την ακρίβεια, όπως έχει δείξει τα τελευταία χρόνια ο τομογράφος, κρύβεται ριζωμένος βαθιά σε μερικά από τα βασικότερα συστήματα του εγκεφάλου μας και είναι έτοιμος ανά πάσα στιγμή να αναλάβει τα ηνία. Αρκεί να δεχθεί το κατάλληλο ερέθισμα. Από εκεί και πέρα – και εδώ η λαϊκή ρήση επιβεβαιώνεται – όλα είναι ζήτημα χημείας!

Απάντηση:

- «παρόλα αυτά»: ρόλος στη συνοχή του νοήματος → εξωτερική σύνδεση – διαρθρωτική φράση νοηματική σχέση → αντίθεση, εναντίωση
- «για την ακρίβεια»: ρόλος στη συνοχή του νοήματος → εξωτερική σύνδεση – διαρθρωτική φράση νοηματική σχέση → επεξήγηση

53. Κριτήριο 20257

Εκφώνηση: Να βρεις πέντε διαρθρωτικές λέξεις, με τις οποίες επιτυγχάνεται η συνοχή στο εσωτερικό των δύο πρώτων παραγράφων του Κειμένου 1. Ποια νοηματική σχέση πραγματώνει η καθεμία γλωσσικά ανάμεσα στις προτάσεις που συνδέει;

Η συντριπτική πλειοψηφία των ενηλίκων επιδιώκουν τη χαρά και την ευτυχία που προσφέρουν οι ερωτικές σχέσεις. Οι σχέσεις αυτής της μορφής χαρακτηρίζονται από το ότι αρχικά αναπτύσσονται με πολύ ταχύ ρυθμό, ενώ με την πάροδο του χρόνου ο ρυθμός της αύξησης του ερωτικού συναισθήματος μειώνεται. Στις ερωτικές σχέσεις επικρατούν συναισθήματα συμπάθειας και στοργής, μεγάλη οικειότητα, έντονο

ενδιαφέρον και σεξουαλική έλξη μεταξύ των αλληλεπιδρώντων. Οι ερωτικές σχέσεις εντούτοις δεν κατακλύζονται πάντα από θετικά συναισθήματα.

Οι διαρκείς σκέψεις και οι έμμονες ιδέες για το υποκείμενο της ερωτικής έλξης συμβάλλουν επίσης στην αύξηση των συναισθημάτων πάθους. Έχει διατυπωθεί η άποψη ότι όσο περισσότερο σκεπτόμαστε κάποιο θέμα τόσο πιο ακραίες θέσεις διαμορφώνουμε γι' αυτό και διαπιστώνεται ότι, όσο περισσότερο οι ερωτευμένοι σκέπτονται τους συντρόφους τους, τόσο αυξάνεται το πάθος τους. Η αγάπη δυναμώνει τη σκέψη και η σκέψη την αγάπη. Με τον τρόπο αυτό συχνά η αγάπη μετατρέπεται σε πάθος και η σκέψη σε έμμονη ιδέα. Ο φαύλος αυτός κύκλος γίνεται εντονότερος, όταν οι σύντροφοι γνωρίζουν λίγο ο ένας τον άλλο ή όταν οι περιστάσεις κρατούν τους συντρόφους χωριστά.[...]

Απάντηση:

- «ενώ»: αντίθεση
- «εντούτοις»: αντίθεση
- «επίσης»: προσθήκη
- «γι' αυτό»: αίτιο – αποτέλεσμα
- «όταν»: χρονική σχέση (προϋπόθεση)

54. Κριτήριο 14442

Εκφώνηση: «Επομένως», «να κάνει»: Εξήγησε με συντομία με ποιον τρόπο ο σύνδεσμος και η υποτακτική έγκλιση συμβάλλουν στη συνοχή του λόγου στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1.

Η κάθε μόδα έχει σχεδόν... ως αξίωμά της το να μην διαρκεί πολύ, ώστε να υπάρχει πάντα η ανάγκη να ανανεωθεί, να αναθεωρηθεί και να επανατοποθετηθεί ως προϊόν. Επομένως, ένα βασικό χαρακτηριστικό της μόδας είναι να έρχεται, να παρέρχεται και να επανέρχεται με διαφορετική μορφή. Να κάνει τον κύκλο της ως όμορφο προϊόν και να εξαφανίζεται μόλις παρουσιάσει κηλίδες παλιομοδίτικης... σκουριάς και «μυρίσει» πως είναι ξεπερασμένη.[...]

Απάντηση:

- Η διαρθρωτική λέξη «επομένως» συμβάλλει στη συνοχή των νοημάτων της 2ης παραγράφου. Εισάγει το συμπέρασμα των στοιχείων της μόδας που ανέφερε ο συντάκτης του Κειμένου 1 στην πρώτη περίοδο της παραγράφου και καταλήγει στο βασικό χαρακτηριστικό της μόδας.
- Ακόμη, με την έγκλιση «να κάνει τον κύκλο της» που τίθεται στην αρχή της περιόδου, ενώνει, συνοψίζει νοηματικά τις υποτακτικές εγκλίσεις που προηγήθηκαν («να έρχεται, να παρέρχεται και να επανέρχεται»).
- Με τη ρηματική αναφορά ως συνοχικό δεσμό επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου.

55. Κριτήριο 14803

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο τα ερωτήματα στην 4η («Πώς, όμως, μπορεί να εδραιωθεί η λεγόμενη «βιώσιμη μόδα»;) και 6η παράγραφο του Κειμένου 1 («Τι άλλο βοηθάει στη βιωσιμότητα αυτής της νέας πραγματικότητας;») συμβάλλουν στη οργάνωση του λόγου - σύνδεση των νοημάτων.

Τι χαρακτηρίζει την αγορά της μόδας; Η ταχύτητα και οι συχνές αλλαγές. Αυτό, άλλωστε, δεν είναι και η ουσία της μόδας; Ο κύκλος ζωής των προϊόντων μειώνεται διαρκώς εξαιτίας των ισχυρών ανταγωνιστικών τάσεων για διαρκή βελτίωση και επίδειξη καινοτομιών. Πάνω στην ώρα, λοιπόν, ένα νέο επιχειρηματικό σενάριο έχει ανατείλει: αυτό της βιώσιμης μόδας που δεν έχει καμία σχέση με την πολυτέλεια της υψηλής ραπτικής του 20ού αιώνα. Αν τότε το ζητούμενο ήταν η πανάκριβη, σπάνια πρώτη ύλη, σήμερα η ανάγκη είναι να «φορέσουμε» ανακυκλώσιμα υλικά με ουσιαστικό οικολογικό ντιζάιν .

Πώς, όμως, μπορεί να εδραιωθεί η λεγόμενη «βιώσιμη μόδα»: Οι σχεδιαστές και η οικολογική μόδα κάνουν τη διαφορά προσφέροντας συλλογές που πληρούν πιο ηθικά κριτήρια, ελκυστικά στο μάτι του καταναλωτή και φιλικότερα στο περιβάλλον. Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν στη δημιουργία ρούχων που μειώνουν το ενεργειακό τους αποτύπωμα. Φυτικές βαφές, οργανικό βαμβάκι, αλλά και σπόροι, οικολογικό δέρμα, βιοδιασπώμενο πλαστικό και ανακυκλώσιμα υλικά χρησιμοποιούνται για την κατασκευή όχι μόνο ενδυμάτων, αλλά και κοσμημάτων.

*Πολλές χώρες οργανώνουν την *Ecomodaweek*, την ειδική Εβδομάδα Οικολογικής Μόδας. Η διοργάνωση εκδηλώσεων, όπως το «*The Green Show*», με εκπαιδευτικό και συμβουλευτικό χαρακτήρα προωθούν τους σκοπούς του πολυτελούς και βιώσιμου κινήματος μόδας με παροχή όχι μόνο θεάματος, αλλά και τεχνογνωσίας.*

Τι άλλο βοηθάει στη βιωσιμότητα αυτής της νέας πραγματικότητας: Η χρήση αποβλήτων και η ουσιαστική ανακύκλωσή τους από τους σχεδιαστές είναι ένα σοβαρό στοιχείο που κερδίζει έδαφος. Πλαστικά μπουκάλια γίνονται μπλούζες. Πλαστικά φιλμ μετατρέπονται σε τσάντες. Τα «σκουπίδια» που γίνονται μόδα δίνουν την ευκαιρία να δούμε την «ένοχη», μέχρι πριν από λίγο καιρό, μόδα με άλλο μάτι.

Απάντηση:

- Τα ερωτήματα που διατυπώνονται στην 4η («Πώς, όμως, μπορεί να εδραιωθεί η λεγόμενη «βιώσιμη μόδα»;) και στην 6η παράγραφο του Κειμένου 1 («Τι άλλο βοηθάει στη βιωσιμότητα αυτής της νέας πραγματικότητας;») συμβάλλουν στην οργάνωση του λόγου, διότι βοηθούν ως μετάβαση στην ανάλυση που ακολουθεί.
- Στην 3η παράγραφο η συντάκτρια είχε ολοκληρώσει τη σύγκριση με τη σχεδιαστική αντίληψη του παρελθόντος και στην 4η παράγραφο αναλύει τον τρόπο εδραίωσης και θεμελίωσης της «βιώσιμης μόδας».

- Στην 5η παράγραφο κάνει λόγο για την οργάνωση Εβδομάδων Οικολογικής μόδας και συναφών εκδηλώσεων. Η 6η παράγραφος αρχίζει με ένα ερώτημα για το τι επιπλέον μπορεί να βοηθήσει τη «βιώσιμη μόδα».
- Τα δύο άμεσα ερωτήματα δίνουν παραστατικότητα στον λόγο και συμβάλλουν στην κατανόηση του κειμένου. Η τεχνική της ερωταπόκρισης χρησιμοποιείται, για να δώσει η συντάκτρια αναλυτικά τις πληροφορίες που θεωρεί σημαντικές και να ανανεώσει το ενδιαφέρον για το περιεχόμενο του κειμένου.

56. Κριτήριο 14814

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 το σημείο στο οποίο γίνεται χρήση ερωτήσεων και να εξηγήσεις με ποιον τρόπο οι ερωτήσεις αυτές συμβάλλουν στην οργάνωσή του.

Τι κοινό έχουν η Αιγύπτια βασίλισσα Χατσεψούτ και η Τζάκι Κένεντι; Η Θεοδώρα του Βυζαντίου και η Άγκελα Μέρκελ; Η Ιωάννα της Λωρραίνης και η Μισέλ Ομπάμα; Όλες χρησιμοποίησαν –και χρησιμοποιούν– το ντύσιμό τους για να ορίσουν αλλά και να ισχυρο-ποιήσουν τη θέση τους στον κόσμο ή για να επιβεβαιώσουν την ισχύ τους. Τουλάχιστον, αυτή είναι η «ανάγνωση» των στυλιστικών τους επιλογών την οποία επιχειρεί η έκθεση «Η δύναμη της γυναικείας μόδας» του λονδρέζικου Design Museum – «η πιο πολύπλοκη και φιλόδοξη που έχει γίνει ποτέ στο μουσείο μας», όπως τονίζουν η επιμελήτριά της Donna Loveday και η συνεργάτιδά της, ιστορικός μόδας Colin McDowell. «Τα ρούχα είναι γλώσσα», λένε. «Σου επιτρέπουν να χαθείς μέσα στο πλήθος, αλλά και να ξεχωρίσεις απ' αυτό».

Απάντηση: Εντοπίζεται χρήση ερωτήσεων στις τρεις πρώτες περιόδους της 1ης παραγράφου του Κειμένου 1. («Τι κοινό έχουν η Αιγύπτια βασίλισσα Χατσεψούτ και η Τζάκι Κένεντι; Η Θεοδώρα του Βυζαντίου και η Άγκελα Μέρκελ; Η Ιωάννα της Λωρραίνης και η Μισέλ Ομπάμα;»). Μέσα από την αρχική αινιγματική διατύπωση, η οποία στη συνέχεια ακολουθείται από απάντηση, επιτυγχάνεται η εισαγωγή στο κύριο θέμα του αναγνώσματος με τρόπο που προκαλεί εξαρχής την προσοχή και το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

57. Κριτήριο 20274

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις πέντε (5) διαρθρωτικές λέξεις/φράσεις που διαμορφώνουν τη συνοχή της 2ης παραγράφου του Κειμένου 1. Ποια νοηματική σχέση δηλώνεται με καθεμιά;

Ως δυτικό «προϊόν», η μόδα ακολουθεί τις εξελίξεις της εκβιομηχάνισης και του καταναλωτισμού και μπορεί να θεωρηθεί ως ένα φαινόμενο με παγκόσμιες διαστάσεις που προωθεί την πολιτισμική ομογενοποίηση. Ταυτόχρονα, ωστόσο, στο ίδιο πλαίσιο της νεωτερικότητας η μόδα ταυτίζεται με την προώθηση της ατομικότητας μέσω της διάκρισης. Συνεπώς, με έναν αντιφατικό τρόπο, η διαφοροποίηση μέσω της μόδας, που στηρίζει την ανάπτυξη της ατομικότητας, ακολουθείται από τον μιμητισμό προς τον

«κανόνα» και την ομοιομορφία που ορίζει η εκάστοτε μόδα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα των τζινς τα οποία συνδυάζουν και τις δύο όψεις \neg είναι τόσο ένα «λαϊκό» ένδυμα όσο και ένα «εξαιρετικό». Τα τζινς επιβεβαιώνουν εξάλλου την πολιτισμική σημασία της μόδας στον σύγχρονο κόσμο εφόσον στενά συνδεδεμένα με την αμερικανική πολιτισμική ηγεμονία \neg έφθασαν να συμβολίζουν ουσιώδη στοιχεία του δυτικού καπιταλισμού, όπως ο ελεύθερος χρόνος, η άνεση, η κοινωνικότητα. [...]

Απάντηση: Οι διαρθρωτικές λέξεις και τα νοήματά τους στη 2η παράγραφο είναι οι εξής:

- «Ταυτόχρονα»: χρονική σχέση, συγχρονία, μεταξύ των λειτουργιών της μόδας αναφορικά με την παγκοσμιοποίηση της, αλλά και την ανάδειξη της ατομικότητας
- «Ωστόσο»: αντίθεση, ανάμεσα στην «πολιτισμική ομογενοποίηση» και στην «προώθηση της ατομικότητας μέσω της διάκρισης»
- «Συνεπώς»: συμπέρασμα από τα προηγούμενα, ότι δηλαδή η μόδα έχει αντιφατικά χαρακτηριστικά
- «Χαρακτηριστικό [...] παράδειγμα»: ακολουθεί η παράθεση των «τζινς» για λόγους επεξήγησης/διασάφησης των προηγούμενων στοιχείων
- «Εξάλλου»: αντιθετικά συμπληρώνουν τα προηγουμένως αναφερθέντα χαρακτηριστικά των «τζινς», με έμφαση στο επόμενο που είναι ο συμβολισμός τους
- «Εφόσον»: αιτιολογεί τη σημαντικότητα των «τζινς» λόγω της σύνδεσής τους με την «αμερικανική πολιτισμική ηγεμονία»
- «Όπως»: ακολουθούν παραδείγματα για τη διασάφηση των στοιχείων του δυτικού καπιταλισμού.

58. Κριτήριο 20279

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία πώς η επανάληψη οργανώνει τη συνοχή των νοημάτων στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1.

Ειδικά οι γαμήλιες γυναικείες φορεσιές, οι οποίες είναι και η πλειοψηφία όσων διασώζονται, στόχο είχαν να υπογραμμίσουν την ευμάρεια και την κοινωνική θέση της οικογένειας της νύφης. Η γαμήλια φορεσιά σχεδιαζόταν με λεπτομέρεια και η υλοποίησή της κρατούσε μήνες, με αποτέλεσμα μια σημειολογική αφθονία μηνυμάτων, η οποία εκφραζόταν με κοσμήματα και χρώματα, κεντίδια, διακοσμητικά στοιχεία και διαστρωμάτωση υφασμάτων και υφών. Το ένα χαρακτηριστικό που είχαν κοινό από όποια περιοχή της Ελλάδας και να προέρχονταν οι γαμήλιες φορεσιές ήταν η υπερβολή: κοσμήματα και πολύπλοκα στολίδια κάλυπταν όλο το σώμα της νύφης, κάνοντας τη φορεσιά ιδιαίτερα βαριά, πάνω από 30 κιλά.

Απάντηση: Η συνοχή επιτυγχάνεται με την επανάληψη της φράσης γαμήλια φορεσιά: «Ειδικά οι γαμήλιες γυναικείες φορεσιές», «Η γαμήλια φορεσιά σχεδιαζόταν», «Το ένα χαρακτηριστικό που είχαν κοινό ...οι γαμήλιες φορεσιές ήταν», «κάνοντας τη φορεσιά ιδιαίτερα βαριά». Παρατηρούμε λοιπόν την

επανάληψη της λέξης «φορεσιά» τέσσερις φορές (μια σε κάθε περίοδο λόγου της παραγράφου) και τρεις του επιθέτου «γαμήλιος» που τη συνοδεύει προσδιορίζοντας την κατηγορία (ταξινομικό επίθετο). Πρόθεση του συντάκτη σε αυτό το σημείο του κειμένου είναι να εστιάσει (ειδικά) σε μια συγκεκριμένη κατηγορία φορεσιών, να παρουσιάσει δηλαδή τη γαμήλια φορεσιά και τα χαρακτηριστικά της.

59. Κριτήριο 20368

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 δύο γλωσσικές επιλογές που χρησιμεύουν στη συνοχή του λόγου ανάμεσα στις περιόδους λόγου και στα νοήματά τους.

Όντως η μόδα βρίσκεται γύρω μας και αυτό υποδηλώνεται μέσω των σχεδιαστών, του street style, των bloggers, των τεχνών, της μουσικής, του τρόπου ζωής μας και αναδεικνύει μια ολόκληρη φιλοσοφία μας. Επειδή η νέα γενιά δεν αναζητά απλά να ακολουθεί κάτι, αλλά να δημιουργήσει μια δική της τάση και να εκφράσει προβληματισμούς μέσω του ρουχισμού που επιλέγει.

Θα αναλύσουμε μαζί ένα στυλ που επανέρχεται, αλλά και τα γεγονότα που συνετέλεσαν στην δημιουργία του. Τα 60' [...] επανέρχονται δυναμικά. Οίκοι όπως Gucci, Saint Laurent, Louis Vuitton εξυμνούν αυτήν την δεκαετία μέσα από την super mini φούστα, το φόρεμα σε Α γραμμή και τις μπότες μέχρι το γόνατο. Ίσως κατακλύσουν και την δική σας ντουλάπα φέτος.

Όμως, ποιες καταστάσεις επηρέασαν την εποχή των 60', ώστε σήμερα να φτάσει στα χέρια μας ξανά η super mini φούστα; Το συγκεκριμένο ρούχο αντανάκλασε στην εποχή του το αίσθημα της επανάστασης και της οργής, αν υπολογίσουμε τα στερεότυπα της εποχής. Μην ξεχνάμε άλλωστε πως η γυναίκα μέσω του ενδύματος εκφράζει τις ριζικές αλλαγές που έρχονται, διεκδικεί όσα σήμερα θεωρούμε ως δεδομένα. [...]

Τελικά, η μόδα είναι απλά ένα ρούχο, ένα έργο τέχνης, ένα τραγούδι που απλά φεύγει και την θέση του καταλαμβάνει κάτι άλλο ή είναι ένας ακόμα τρόπος έκφρασης μιας κουλτούρας, των προβληματισμών μας;

Απάντηση:

- «Επειδή»: αιτιολόγηση
- «αλλά»: αντίθεση
- «όμως»: αντίθεση, εναντίωση
- «άλλωστε»: προσθήκη
- «τελικά»: συμπέρασμα

60. Κριτήριο 14415

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 δύο γλωσσικές επιλογές που χρησιμεύουν στη συνοχή του λόγου ανάμεσα στις περιόδους λόγου και στα νοήματά τους.

Την περίοδο που διανύουμε η ανάγκη για ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία στην Τρίτη Ηλικία είναι περισσότερο επιτακτική από ποτέ. Το πρόγραμμα «Φιλία σε κάθε Ηλικία» του Ινστιτούτου Prolepsis φιλοδοξεί να καλύψει αυτή την ανάγκη. Άλλωστε, η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες με τα υψηλότερα ποσοστά ατόμων άνω των 65 ετών, ενώ το 24% περίπου των ηλικιωμένων (552.000 περίπου άτομα) ζουν μόνοι τους. Εκτός από την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, η κοινωνική απομόνωση και η μοναξιά έχουν δυσμενείς επιπτώσεις για την υγεία τους.

Απάντηση: Ενδεικτικά, οι μαθητές/τριες μπορούν να αναφερθούν σε δύο από τις ακόλουθες γλωσσικές επιλογές:

- «αυτή την ανάγκη»: Με την επανάληψη της λέξης «ανάγκη» και τη δεικτική αντωνυμία «αυτή» επιχειρείται η συνοχή ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη περίοδο λόγου της 1ης παραγράφου.
- «Άλλωστε»: Η διαρθρωτική λέξη δηλώνει αντίθεση, παράθεση εναλλακτικής πρότασης (συνδέει τη δεύτερη περίοδο λόγου της παραγράφου με την τρίτη).
- «Εκτός από»: Η διαρθρωτική φράση δηλώνει προσθήκη, συμπλήρωση των επιπτώσεων που δημιουργεί η μοναξιά των ηλικιωμένων, για την οποία γίνεται λόγος στην προηγούμενη περίοδο λόγου της παραγράφου με την αναφορά σε στοιχεία έρευνας.

61. Κριτήριο 14418

Εκφώνηση: Ποια νοηματική σχέση συνέχει την 1η με τη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 και ποια γλωσσικά στοιχεία τις συνδέουν;

Για πολλούς ανθρώπους, τα γηρατεία είναι η υποδούλωση μιας ψυχής που θέλει να ζήσει, να ονειρευτεί, να εκφραστεί και που εμποδίζεται από το κουρασμένο και γερασμένο σώμα. Από την άλλη, η τρίτη ηλικία είναι η εποχή κατά την οποία ο άνθρωπος, έχοντας τη σοφία της ζωής, μπορεί να δει τον κόσμο με άλλα μάτια, να χαρεί και να δώσει σημασία σε απλά πράγματα που οι νέοι παραβλέπουν και που δεν έχουν ακόμη την ωριμότητα που χρειάζεται για να τα εκτιμήσουν. Στις περισσότερες παραδοσιακές κοινωνίες, οι ηλικιωμένοι θεωρούνται ως οι πρεσβύτεροι της κοινότητας ή του χωριού και παίζουν σημαντικό ρόλο στα διάφορα κοινωνικά θέματα που προκύπτουν.

Με την τάση της αστικοποίησης από τις αγροτικές περιοχές, ο ρόλος των πρεσβυτέρων έχει σταδιακά μειωθεί και, όπως συμβαίνει στις αστικοποιημένες κοινωνίες, όπου ο πληθυσμός των ηλικιωμένων είναι «συνταξιούχοι», οι ηλικιωμένοι είναι σήμερα έξω από το κύριο ρεύμα της κοινωνίας. Αυτή η αλλαγή των κοινωνικών δομών θεωρεί τον ηλικιωμένο μη παραγωγικό, αδέξιο, συντηρητικό, μη προσαρμοζόμενο σε συνήθειες και τεχνολογία. «Ό,τι πρόσφερε, πρόσφερε» είναι η ουσία της κυριαρχικής θέσης για τους ηλικιωμένους. Ωστόσο, η κοινότητα μπορεί να τους αξιοποιήσει με πολλούς τρόπους με τους οποίους θα ωφεληθούν τόσο οι ίδιοι όσο και η κοινότητα. [...]

Απάντηση: Νοηματική σχέση 1ης και 2ης παραγράφου του Κειμένου 1:

- Οι παράγραφοι συνδέονται με σχέση αντίθεσης ως προς τη θέση που έχουν οι ηλικιωμένοι στις παραδοσιακές κοινωνίες και τη θέση που έχουν στις αστικοποιημένες κοινωνίες.
- Γλωσσικά στοιχεία που συνδέουν την 1η με τη 2η παράγραφο: αξιοποιούνται λεξιλογικά μέσα και πιο συγκεκριμένα διαπιστώνεται η χρήση συνωνύμων και η επανάληψη λέξεων: «οι ηλικιωμένοι ... οι ηλικιωμένοι ... των ηλικιωμένων», «οι πρεσβύτεροι ... των πρεσβυτέρων», «σημαντικό ρόλο ... ο ρόλος», «κοινωνικά ... της κοινωνίας, αυτή η αλλαγή των κοινωνικών δομών».

62. Κριτήριο 14428

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις δύο γλωσσικές επιλογές με τις οποίες συνδέονται νοηματικά η 3η με την 4η παράγραφο του Κειμένου 1 και να αιτιολογήσεις τη χρήση τους.

Σήμερα, λοιπόν, σκέφτηκα πως η συνθετότητα αυτή έγκειται στη στάση που καλούμαστε να τηρήσουμε απέναντι στους ηλικιωμένους. Στο παράδειγμα με το μικρό μας παιδί, να μπορούμε να είμαστε πιο ενσυναισθητικοί. Γιατί, ίσως, περάσαμε κι εμείς από αυτή την ηλικία, τη βιώσαμε και τη νιώσαμε μέσα από τα μάτια της παιδικής μας ψυχής, γεγονός που μας προβλημάτισε και μας έκανε, πράγματι, πιο ενσυναισθητικούς και ευαίσθητους σήμερα απέναντι στα δικά μας παιδιά.

Είμαστε, όμως, ενσυναισθητικοί απέναντι στους ηλικιωμένους; Γιατί έχουμε αντοχές για το παιδί μας και δεν θα μπορούσε καν να μας περάσει από το μυαλό το ενδεχόμενο να το εγκαταλείψουμε σε κάποιο ίδρυμα, όταν αυτό ξεπερνά τα όρια, ενώ για τους ηλικιωμένους είμαστε πιο δεκτικοί σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο (π.χ. κάποιο γηροκομείο) σε στιγμές ανάλογης εξάντλησης;

Απάντηση: Η 3η και η 4η παράγραφος του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά με την επανάληψη του επιθέτου «ενσυναισθητικός» και το ερώτημα «Είμαστε, όμως, ενσυναισθητικοί απέναντι στους ηλικιωμένους;». Με τις δύο αυτές γλωσσικές επιλογές η συγγραφέας αντιπαραθέτει την ενσυναίσθηση που νιώθουμε για τα παιδιά (3η παράγραφος) με την έλλειψη ενσυναίσθησης απέναντι στους ηλικιωμένους (4η παράγραφος), επιδιώκοντας να προβληματίσει και να ευαισθητοποιήσει τους αναγνώστες της για αυτή την αδικία που υφίστανται οι ηλικιωμένοι.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

63. Κριτήριο 14496

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η νοηματική σύνδεση ανάμεσα στην 1η και στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1.

«Εκεί που είσαι ήμουν και εδώ που είμαι θα έρθεις». Το έχουμε ακούσει όλοι, ίσως από τους γονείς ή τους παππούδες μας. Μπορεί μάλιστα να το έχουμε πει και εμείς οι ίδιοι στα παιδιά μας. Κατά πόσο, όμως, μπορούμε να έρθουμε στη θέση του άλλου και να δείξουμε κατανόηση και ενσυναίσθηση τελικά;

Η ενσυναίσθηση αποτελεί έναν όρο απλό και, ταυτόχρονα, σύνθετο. Απλό, γιατί η έννοιά του αναγνωρίζεται, πλέον, από τους περισσότερους κι όχι μόνο από ειδικούς του χώρου της ψυχολογίας ή συναφών επιστημών. Παρατηρούμε να καταλαμβάνει προνομιούχο θέση ακόμη και σε συζητήσεις ανθρώπων που έτυχε, απλά, να ακούσουν τον όρο αυτό (π.χ. «Να δείχνεις ενσυναίσθηση στο παιδί σου, μην το καταπιέζεις, αφουγκράσου το!»). Και παρόλο που θεωρητικά και σημασιολογικά πρόκειται για κάτι απλό (ενσυναίσθηση <εν + συν + αισθάνομαι = μπαίνω στη θέση του άλλου, στα «παπούτσια» του, όπως λένε και οι Άγγλοι, τον καταλαβαίνω, τον συναισθάνομαι), πρακτικά υπάρχει, ίσως, μια συνθετότητα.

Απάντηση: Η 1η παράγραφος συνδέεται με τη 2η με την επανάληψη της λέξης – κλειδί «ενσυναίσθηση».

- Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται η συνοχή των δύο παραγράφων του κειμένου, καθώς στον πρόλογο αναφέρεται η λέξη αυτή και στη 2η παράγραφο προσδιορίζεται και επεξηγείται.
- Η νοηματική διασύνδεση ανάμεσα στις δύο παραγράφους στη βάση της ενσυναίσθησης γίνεται ακόμη πιο στενή με το ερώτημα που τίθεται στο τέλος της 1ης παραγράφου και δίνει το έναυσμα για τη μετάβαση στην επόμενη παράγραφο και την προσέγγιση – διασαφήνιση της έννοιας.

64. Κριτήριο 15974

Εκφώνηση: Να εξηγήσεις με συντομία πώς η επανάληψη της λέξης «ψευδαίσθηση» και της φράσης «Αυτή η ψευδής αίσθηση» στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1 ενισχύει τη συνοχή του λόγου.

Σε αντίθεση με ό, τι ίσως νομίζουμε, ο ηλικιακός ρατσισμός έχει οξυνθεί στις μέρες μας λόγω της εντυπωσιακής αύξησης μεθόδων τεχνικής παράτασης της νεότητας. Αυτή η αρνητική εξέλιξη αποτυπώνεται στο ότι η διαφήμιση, η πλαστική χειρουργική, η φαρμακολογία κι η βιομηχανία του θεάματος, εκμεταλλεόμενες την αγωνία του σύγχρονου ανθρώπου, δίνουν συχνά την εντύπωση ότι μπορούμε να αναβάλουμε τη γήρανση επ' αόριστον. Η τεχνική επεξεργασία των φωτογραφιών, το μακιγιάζ, οι πλαστικές επεμβάσεις προβάλλουν το ιδεώδες της αιώνιας νεότητας και την ψευδαίσθηση ότι το ίδιο το άτομο ελέγχει σε μεγάλο βαθμό τη διαδικασία της γήρανσης. Αυτή η ψευδής αίσθηση έχει ως συνέπεια όποιος δεν δείχνει αιώνια έφηβος, να θεωρείται ότι έχει κάποιο πρόβλημα, για το οποίο του αξίζει κάθε δυνατή μομφή.

Απάντηση: Η φράση που επαναλαμβάνεται στην 4η παράγραφο είναι η «ψευδαίσθηση» που αναφέρεται και ως «ψευδής αίσθηση». Η επανάληψη ενισχύει τη νοηματική συνοχή στην παράγραφο.

- Την πρώτη φορά που χρησιμοποιείται η λέξη φαίνεται να είναι το αποτέλεσμα των τεχνικών παράτασης της νεότητας.
- Τη δεύτερη φορά που χρησιμοποιείται λειτουργεί ως αίτιο που έχει ως συνέπεια η γήρανση να μοιάζει με μομφή.

65. Κριτήριο 20255

Εκφώνηση: Να εντοπίσεις στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1 δύο περιπτώσεις επαναλαμβανόμενων λέξεων και να εξηγήσεις πώς βοηθούν στη συνοχή του λόγου.

Εξάλλου, οι μεγάλοι άνθρωποι είναι για την κοινωνία της εικόνας αόρατοι, εκτός αν έχουν φάει ξύλο στη διάρκεια μιας συγκέντρωσης διαμαρτυρόμενοι για τις πενιχρές τους συντάξεις ή αν τους έχουν κακοποιήσει αδυσώπητοι ληστές. Κανείς δεν είναι περίεργος για τις ιστορίες τους, κανείς δεν προσπαθεί να επωφεληθεί από την περιφρονημένη εμπειρία τους και τέλος, και κυρίως, κανείς δεν νοιάζεται για την ΜΟΝΑΞΙΑ τους. Την μοναξιά, όπως έλεγε ο παππούς μου ο Δημήτρης, για να ξεχωρίσει την μοναξιά που σου επιβάλλεται από τη μοναξιά που επιδιώκεις.

Απάντηση: Ο/η μαθητής/-τρια εντοπίζει στο κείμενο (στην 4η παράγραφο) τις επαναλαμβανόμενες λέξεις

- «Κανείς» (3 συνολικά φορές) και «ΜΟΝΑΞΙΑ» («μοναξιά» 3 φορές και άλλη μία ως «μοναξία»).
- Η επανάληψη της πρώτης λέξης (κανείς) συνέχει το νόημα της 2ης περιόδου λόγου με την 1η περίοδο λόγου, στην οποία γίνεται αναφορά στο γεγονός ότι οι ηλικιωμένοι είναι αόρατοι (Η λέξη «αόρατοι», μεταφορικά, σημαίνει ότι κανείς δεν ενδιαφέρεται γι' αυτούς).
- Στο τέλος της 2ης περιόδου λόγου γίνεται αναφορά στη λέξη «ΜΟΝΑΞΙΑ» (με κεφαλαία γράμματα), η οποία επαναλαμβάνεται τρεις φορές στην 3η περίοδο λόγου («μοναξία/μοναξιά»), με τρόπο που εν γένει ενισχύεται η συνοχή του λόγου (καθώς και η αλληλουχία των νοημάτων).

66. Κριτήριο 20273

Εκφώνηση: Με ποιον τρόπο επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1; Ποιους στόχους θεωρείς ότι εξυπηρετεί αυτή η επιλογή;

Ο Κάουφμαν πιστεύει ότι ο καθένας μπορεί να είναι δημιουργικός. «Η δημιουργικότητα μπορεί να καλλιεργηθεί, όταν καταπιάνεται κανείς με αυτά που του αρέσουν είτε σε μικρή είτε σε μεγάλη ηλικία. Θα πρέπει όμως να αποφεύγετε τις συγκρίσεις με ιδιοφυείς δημιουργούς, ούτε να συγκεντρώνετε τόσο στο αποτέλεσμα ώστε να σταματάει να έχει πλάκα η διαδικασία».

Απάντηση: Ο τρόπος με τον οποίο επιτυγχάνεται η συνοχή είναι η αντίθεση.

- Χαρακτηριστική διαθρωτική λέξη είναι το «όμως».
- Στόχοι είναι: Διασάφηση της δημιουργικότητας, όπως την εννοεί ο Κάουφμαν: στο ένα σκέλος να αναφερθεί ότι η δημιουργικότητα δε γνωρίζει ηλικιακούς φραγμούς, ενώ στο β' σκέλος αναφέρονται οι προϋποθέσεις για την πραγμάτωσή της όποιας επιλογής (αποφυγή συγκρίσεων, εστίαση στο αποτέλεσμα, μείωση της ευχαρίστησης).

- Να τονιστεί, λίγο περισσότερο, το β' σκέλος.
- Να ενισχυθεί η κατανόηση της έννοιας από τους αναγνώστες.

67. Κριτήριο 20281

Εκφώνηση: Ποιον ρόλο για τη συνοχή και την οργάνωση του Κειμένου 1 παίζει η ερώτηση στο τέλος της 1ης παραγράφου «Γιατί αγαπητοί ... πως με τιμούν;»

Ονομάζομαι Παναγιώτης Φίλιππας και μένω στο Νυδρί Λευκάδας. Είμαι Συνταξιούχος 88 ετών σήμερα. Δάσκαλος. Μπήκα στον πειρασμό να σας γράψω, διότι κάπου άκουσα στο ραδιόφωνο ότι την 1η Οκτωβρίου εορτάζεται η Τρίτη ηλικία. Και ένιωσα μια χαρά, μια ικανοποίηση. Ένιωσα και θυμό μαζί. Εορτάζουμε την Τρίτη ηλικία σκέφτηκα. Ευτυχώς που μας θυμούνται ακόμα, είπα. Για όλα αυτά που κάναμε. Και έχουμε προσφέρει. Στις οικογένειές μας. Στην κοινωνία μας. Στα παιδιά μας και στα εγγόνια μας. Και ακόμα συνεχίζουμε. Η καρδούλα μου το ξέρει. Τι έχω περάσει... Και τι περνάμε ακόμα. Γιατί αγαπητοί συμπολίτες μου, στη πράξη αλήθεια, πώς με τιμούν;

Με την πετσοκομμένη σύνταξη που μου δίνουν; Που νιώθω εγκαταλελειμμένος; Με την μειονεκτούσα Δημόσια Υγεία που, όταν πάω στο Νοσοκομείο, περιμένω ώρες να εξυπηρετηθώ, διότι δεν υπάρχουν αρκετοί Ιατροί να εξυπηρετήσουν; Ώρες. Σκεφτείτε το αυτό. Σας παρακαλώ. Και δεν είμαι από αυτούς που θέλουν να κάθονται σε μια γωνιά και να γκρινιάζουν. Όσο μπορώ, θέλω ακόμα να κάνω ό,τι μπορώ. Προσπαθώ.

Η αλήθεια είναι ότι μόνος σου πολύ δύσκολα παίρνεις κουράγιο. Δύναμη. Πολύ δύσκολα αντιμετωπίζεις το τέρας που λέγεται μοναξιά. Απομόνωση. Η μοναξιά, είναι ένα θηρίο που σε τρώει κάθε μέρα. Ύπουλα. Λίγο λίγο. Σε μαραζώνει. Σου παίρνει κάθε όρεξη και ενδιαφέρον για τη ζωή.

Έχω τρία παιδιά. Οκτώ εγγόνια και δύο δισέγγονα. Ζούνε άλλα στην Αθήνα, άλλα στη Βόρειο Ελλάδα, άλλα στο εξωτερικό και άλλα σπουδάζουν. Δεν είναι διόλου εύκολο. Ούτε για αυτούς. Οι συνθήκες βλέπετε. Της σύγχρονης ζωής.

Όμως, έχω μια παρηγοριά σκέφτηκα. Σαν χαμόγελο. Τα κορίτσια. Τα κορίτσια από τη «Βοήθεια στο Σπίτι». Αυτά που κάθε βδομάδα έρχονται στο σπίτι μου και με στηρίζουν. Με φροντίζουν. Με βοηθάνε. Αυτά που μου δίνουν δύναμη να αντέξω. Μια παρηγοριά. Με τον λόγο τους. Με κάθε τι που μπορούν. Και θέλω να πω ένα ευχαριστώ. Σε αυτούς τους ανθρώπους που για μένα είναι σαν παιδιά μου... Δεν μπορείτε να καταλάβετε τι σημαίνει για μένα η παρουσία τους. Κάθε φορά που έρχονται. Που τους περιμένω! Και κάπως έτσι συνεχίζω. Σαν τα νιάτα τους να δίνουν κάτι και σε μένα. Εδώ και δέκα χρόνια, έχω τη βοήθειά τους.

Απάντηση: Η ερώτηση στο τέλος της 1ης παραγράφου του Κειμένου 1 λειτουργεί:

- Ως γέφυρα μετάβασης στη 2η παράγραφο, όπου διατυπώνονται τα παράπονα του ηλικιωμένου για την ελλιπή υγειονομική και συνταξιοδοτική κάλυψη από το κράτος.

- Ως σημείο αναφοράς για την οργάνωση και συνοχή ολόκληρου του Κειμένου, γιατί σε κάθε παράγραφο σχεδόν είναι σαν να δίνεται απάντηση σε αυτήν την πικρή ερώτηση και έτσι φαίνεται η αντιμετώπιση που έχει ο κύριος Φίλιππος από τους άλλους, είτε αυτή είναι θετική (5η §), είτε έχει αρνητικό πρόσημο, λόγω αδυναμίας των δομών του κράτους και του αποχωρισμού από τους δικούς του ανθρώπους (2η, 3η, 4η§).

68. Κριτήριο 17218

Εκφώνηση: Στο Κείμενο 1 η συγγραφέας συνδέει νοηματικά τη 2η με την 3η παράγραφο με τη σχέση «Γενικό – Ειδικό». Να περιγράψεις με συντομία αυτή τη νοηματική σχέση.

Παρά τη θεωρητική σύγχυση, πρέπει να συμφωνήσουμε ότι μια βασική διάκριση του χιούμορ από τη σάτιρα βασίζεται στο γεγονός ότι η σάτιρα απορρίπτει, ενώ το χιούμορ αποδέχεται. Ο σατιρικός συγγραφέας, σύμφωνα με τον Clark, «δεν χρησιμοποιεί ανόθευτο (unadulterated) χιούμορ, που εξ ορισμού σημαίνει αποδοχή της ανθρώπινης φύσης και παρουσίαση με συμπάθεια όλων αδιακρίτως των ιδιορρυθμιών της και των ασυμφωνιών. Ο χιουμορίστας, τα αντικείμενά του και το κοινό του, όλα, αναγνωρίζονται ως μέρη της ίδιας ανθρωπότητας. [...] Ο σατιρικός, όπως είπαμε, δεν δέχεται· απορρίπτει. Βρίσκεται σε πόλεμο με τα πράγματα όπως είναι, όχι με την ουσιαστική και μόνιμη φύση του ανθρώπου (που αποτελεί αρμοδιότητα του αληθινού χιουμορίστα), αλλά με τις παρεκκλίσεις από αυτό που ο ίδιος και το κοινό του θεωρούν μέτρο της σωστής ζωής και αίσθησης. Ο χιουμορίστας, στην πιο τυπική του εκδοχή, αγαπά την ανθρωπότητα και δεν θέλει να την αλλάξει· ακόμα κι οι αδυναμίες και οι παραλογισμοί της τού είναι αγαπητές, διότι στα μάτια του είναι συστατικά της ίδιας της ανθρώπινης ύπαρξης».[...]

Η διαφορά της σάτιρας από το χιούμορ νομίζω ότι φαίνεται ευκρινώς αν σκεφθούμε τη διαφορά ανάμεσα στην καρικατούρα ή γελοιογραφία, όταν χρησιμοποιείται ως τεχνική της σάτιρας —όπου λειτουργεί ως απομάκρυνση από την προσδοκώμενη μορφή, δηλαδή ως μια ανωμαλία του εκφωνήματος (π.χ., ένα πορτρέτο όπου επιτονίζεται ένα αισθητικό ελάττωμα του προσώπου)— και στη χιουμοριστική καρικατούρα ή γελοιογραφία, που ακόμη κι όταν περιέχει στοιχεία της πρώτης, είναι πνεύμα της σκέψης που αναδεικνύει μια αντίθεση και προκύπτει από την εκφώνηση (π.χ., ένα πορτρέτο όπως το παραπάνω, με φόντο ένα top model).

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Απάντηση: Η 2η παράγραφος του κειμένου παραθέτει τη διαφορά ανάμεσα στον χιουμορίστα και τον σατιρικό συγγραφέα. Πρόκειται για μια γενική θεώρηση της διαφοράς αυτής, την οποία όμως επιδιώκει η συγγραφέας να εξηγήσει πιο παραστατικά με μια αναλογία που χρησιμεύει και ως παράδειγμα στην 3η παράγραφο του κειμένου. Το περιεχόμενο της 3ης παραγράφου λοιπόν αποτελεί μια ενδεικτική ειδική περίπτωση που έρχεται να ενισχύσει το περιεχόμενο της 2ης παραγράφου και να το κάνει και πιο κατανοητό στον αναγνώστη.

69. Κριτήριο 20223

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο η συντάκτρια στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 επιτυγχάνει τη συνοχή του λόγου ανάμεσα στα νοήματα των περιόδων και να εξηγήσεις τη σκοπιμότητα αυτής της επιλογής.

Η παρουσία της γελοιογραφίας στο μάθημα θα προκαλέσει το ενδιαφέρον των μαθητών για το πρόσωπο, κατάσταση, γεγονός που αναφέρεται και θ' αποτελέσει κίνητρο για το μάθημα ή ακόμη και για προσωπική μελέτη. Θα δώσει ακόμη την ευκαιρία για προβληματισμό των μαθητών, αφού ό,τι καυτηριάζεται, διακωμωδείται ή γίνεται αντικείμενο κριτικής, σίγουρα αποτελεί το επίκεντρο ενδιαφέροντος, γι' αυτό, άλλωστε, τράβηξε και την προσοχή του γελοιογράφου. Θα βοηθήσει ακόμη στη διεξαγωγή συζήτησης μεταξύ των μαθητών, π.χ. κατά πόσο ο γελοιογράφος έχει ή όχι δίκαιο να (κατα)κρίνει πρόσωπα και καταστάσεις. Οι μαθητές για υποστήριξη των θέσεών τους μπορούν να παρουσιάζουν επιχειρηματολογία. Θα κατανοήσουν ακόμη ότι, στην ουσία, ο γελοιογράφος με το έργο του εκφέρει μια άποψη κι ότι υπάρχει πιθανότητα να υπάρχει έντονο το στοιχείο του υποκειμενισμού. Θα βοηθήσουν, τέλος, ν' αντιληφθούν πράγματα (αίτια, αφορμές, κίνητρα, διαδικασίες κτλ.), να εντοπίζουν το ουσιώδες και να το συγκροτούν στη μνήμη με τη βοήθεια της εικόνας.

Απάντηση:

Η συντάκτρια στο Κείμενο 1 επιτυγχάνει τη συνοχή των περιόδων στην τρίτη παράγραφο του κειμένου με τους ρηματικούς τύπους σε χρόνο Μέλλοντα (θα δώσει, θα βοηθήσουν, θα κατανοήσουν). Οι ρηματικοί αυτοί τύποι, ως προς τον τρόπο ενέργειας, φανερώνουν το στιγμιαίο. Προς το τέλος της παραγράφου χρησιμοποιεί και τη διαρθρωτική λέξη «ακόμη», που δηλώνει προσθήκη, καθώς και τη διαρθρωτική λέξη «τέλος» που δηλώνει ολοκλήρωση του νοήματος. Με τη χρήση ρηματικών τύπων σε χρόνο Μέλλοντα στην αρχή κάθε περιόδου η συντάκτρια αποσκοπεί να τονίσει τα οφέλη της γελοιογραφίας μελλοντικά, εφόσον αρχίσει να χρησιμοποιείται στην εκπαιδευτική διαδικασία.

70. Κριτήριο 20258

Εκφώνηση: Στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας αμφισβητεί την άποψη του Σάμιουελ Τζόνσον για το γέλιο. Ποιες είναι οι δύο αντιτιθέμενες απόψεις; Πώς τεκμηριώνει ο συγγραφέας τη δική του άποψη για το γέλιο;

Το γέλιο είναι παγκόσμιο φαινόμενο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είναι και ομοιόμορφο. [...] Ο Σάμιουελ Τζόνσον παρατηρεί ότι οι άνθρωποι μπορεί να είναι σοφοί με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, αλλά πάντα γελούν με τον ίδιο τρόπο – ωστόσο και αυτό τίθεται σίγουρα υπό αμφισβήτηση. Το γέλιο [...] μπορεί να έρθει σαν έκρηξη, σαν ξέσπασμα, σαν κύμα, σαν χείμαρρος, σαν σάλπισμα, να είναι συνεσταλμένο, ασυγκράτητο ή διαπεραστικό. Υπάρχουν, επίσης, διαφορετικά χαμόγελα: φωτεινά,

σαρκαστικά, χλευαστικά, πλατιά, πονηρά και ανόητα. Το χαμόγελο αφορά την όραση, ενώ το γέλιο κυρίως την ακοή, αλλά, όταν ο Έλιοτ γράφει στην Έρημη Χώρα για ένα «γελάκι που απλώνεται από το ένα αυτί ως το άλλο», συνενώνει τα δύο φαινόμενα.

Απάντηση:

Ο Σάμιουελ Τζόνσον πιστεύει ότι το γέλιο εκδηλώνεται πάντα με ομοιόμορφο τρόπο, ενώ αντίθετα ο συγγραφέας θεωρεί ότι οι άνθρωποι γελούν με διαφορετικό κάθε φορά τρόπο. • Ο συγγραφέας αμφισβητεί την άποψη του Σάμιουελ Τζόνσον, παραθέτοντας τα διάφορα είδη γέλιου, που συνιστούν τόσο σωματική όσο και συναισθηματική έκφραση του ανθρώπου, αλλά ταυτόχρονα συνδέονται άμεσα και με την κοινωνικότητά του. Ο τρόπος παράθεσης των ειδών είναι περιγραφικός και αναλυτικός και έχει τη μορφή παραδειγμάτων, για να ενισχυθεί η πειστικότητα της θέσης του.

71. Κριτήριο 20289

Εκφώνηση: Πώς λειτουργεί νοηματικά σε σχέση με το σύνολο του κειμένου η τελευταία παράγραφος του Κειμένου 1; Με ποιες διαρθρωτικές λέξεις ή φράσεις γίνεται εμφανής αυτή η λειτουργία;

Το μαθητικό χιούμορ

Σίγουρα το γέλιο και η χαλαρή διάθεση είναι μια μορφή διεξόδου στο σχολείο από το εντατικό διδακτικό πρόγραμμα, τις μαθητικές υποχρεώσεις των μαθητών και τον κόπο από τη συμμετοχή τους σε εξωσχολικές δραστηριότητες. Ιδιαίτερα σε περιόδους οικονομικής κρίσης, ίσως είναι και επιβεβλημένο να δημιουργείται μια πιο ευχάριστη και χαλαρή αντιμετώπιση της διδακτικής διαδικασίας. Άλλωστε, σήμερα πολλά παιδιά βιώνουν προβλήματα που πηγάζουν από την οικονομική δυσπραγία ή και σε συνδυασμό με τη διάλυση οικογενειακών δεσμών. Οπότε, είναι προτιμότερο το σχολικό περιβάλλον να αναπτύξει και να ενσταλάξει εκ νέου μορφές αλληλεγγύης και αγάπης μεταξύ των ανθρώπων σε μια κοινωνία που βάλλεται ποικιλοτρόπως.

Η καθημερινότητα στο χώρο του σχολείου δεν είναι εύκολη ούτε για τους εκπαιδευτικούς ούτε για τους μαθητές. Υπάρχει το άγχος, η εγρήγορση, η επιδίωξη για μεγιστοποίηση της προσοχής, το στρες των εξετάσεων, η ανταγωνιστικότητα, η προσπάθεια για αποδοτικότητα και από τους δύο εμπλεκόμενους. Αυτό όμως που πρέπει να επισημανθεί είναι ότι το χιούμορ δεν είναι ένας αυτόματος μηχανισμός, με τη βοήθεια του οποίου μαγικά θα αρχίσει να βελτιώνεται το κλίμα στην τάξη, θα μειωθεί το άγχος και συνακόλουθα θα αυξηθεί το ενδιαφέρον των μαθητών και η αποδοτικότητά τους. Η επισήμανση αυτή δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη.

Πράγματι, η παρουσία του χιούμορ επηρεάζει προς το καλύτερο την απόδοση των μαθητών, αυξάνοντας την προσοχή και τη νοητική εγρήγορση, βελτιώνοντας την αυτοσυγκέντρωση και τα κίνητρα για μάθηση. Η εμπειρία έχει δείξει ότι είναι προτιμότερο να υπάρχει έστω και ελάχιστο χιούμορ παρά να μην

υπάρχει καθόλου. Το ζητούμενο από πλευράς εκπαιδευτικών είναι να επιτευχθεί ο βέλτιστος δυνατός συνδυασμός επάρκειας και ικανοτήτων, σοβαρότητας και αληθινού, υγιούς ενδιαφέροντος για τον μαθητή. Όταν όλα αυτά διανθίζονται με μικρές δόσεις χιούμορ, το αποτέλεσμα συγκεντρώνει περισσότερες πιθανότητες να είναι ευνοϊκό.

Η σχέση αλληλεπίδρασης μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών στο σχολείο εμπλέκει ασφαλώς και το περιεχόμενο της διδασκτέας ύλης κάθε γνωστικού αντικειμένου. Όταν η σχέση είναι αρμονική, η πρόσληψη των γνώσεων και η κατανόηση των μαθησιακών αντικειμένων, γίνεται, κατά τεκμήριο, ευκολότερα και πιο ουσιαστικά. Στοιχεία εγγύτητας, καλοσύνης, κατανόησης και αποδοχής, υποστήριξης και ενθάρρυνσης βελτιώνουν το κλίμα στην αίθουσα. Τα αντίθετα διαταράσσουν το καλό κλίμα και δεν προάγουν τη γνώση.

Από τα προηγούμενα κατανοεί κάποιος την αναγκαιότητα και άλλων παραγόντων επιτυχίας στη σχολική πραγματικότητα. Επομένως, το χιούμορ μπορεί να ιδωθεί ως εργαλείο που έχει υποβοηθητικό ρόλο στην προσέλκυση του ενδιαφέροντος και της προσοχής του μαθητή και όχι ως αυτοσκοπός. Με το χιούμορ στη φαρέτρα του ο εκπαιδευτικός προσπαθεί να μειώσει την ανία και να εντείνει το ενδιαφέρον των συμμετεχόντων. Ωστόσο, ο τρόπος που διδάσκει κάθε εκπαιδευτικός είναι μοναδικός, δεν υπάρχουν έτοιμες συνταγές και η ενεργός μαθητική συμμετοχή αποτελεί πρόκληση και ζητούμενο.

Απάντηση: Η τελευταία παράγραφος λειτουργεί ως ανακεφαλαιωτικό συμπέρασμα των προηγούμενων παραγράφων, καθώς περιλαμβάνει τις επιμέρους διαπιστώσεις που έγιναν (παράγραφοι 1η, 2η, 3η), τοποθετεί σε ορθή βάση τη χρήση του χιούμορ και προσδιορίζει με σαφήνεια τους περιορισμούς σ' αυτήν «Ωστόσο, ο τρόπος που διδάσκει . . . αποτελεί πρόκληση και ζητούμενο». Αυτό επιτυγχάνεται με τις εξής λέξεις και φράσεις: «Από τα προηγούμενα», «επομένως», με τις οποίες δηλώνεται ο επιλογικός χαρακτήρας της παραγράφου στη δομή του Κειμένου.

72. Κριτήριο 28047

Εκφώνηση: Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο γλωσσικά και νοηματικά επιτυγχάνεται η σύνδεση των νοημάτων των παραγράφων 2 και 3 του Κειμένου 1.

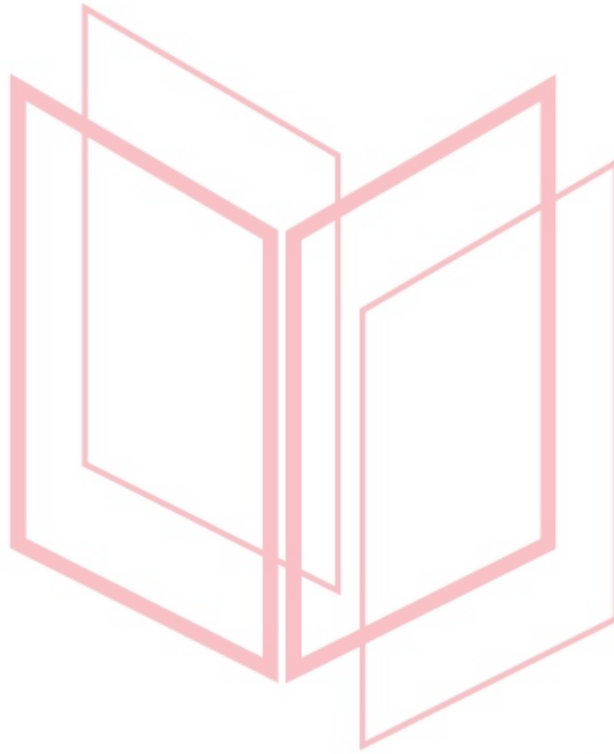
Το άγχος έχει, τις περισσότερες φορές, αρνητική χροιά όμως δεν αποτελεί εξ ορισμού πρόβλημα. Μπορεί, δηλαδή, να λειτουργήσει καταλυτικά, ώστε να βάλουμε προτεραιότητες, να οργανώσουμε και τελικά να επιτύχουμε τους στόχους που μας ενδιαφέρουν, αλλά που ίσως τους αναβάλλουμε για καιρό.

Από την άλλη πλευρά, το άγχος δεν είναι πια παραγωγικό, όταν είναι τόσο έντονο που δυσκολευόμαστε να το διαχειριστούμε. Στην περίπτωση των μαθητών, το άγχος δε βοηθάει, όταν συνδέεται με αρνητικές σκέψεις. Έτσι, το διάβασμα μπορεί να είναι λιγότερο αποδοτικό, όταν ο μαθητής σκέφτεται πως δε μπορεί να απομνημονεύσει τίποτα ή ότι θα αποτύχει ούτως ή άλλως. Ακόμα περισσότερο, την ώρα των εξετάσεων, το άγχος μπορεί να είναι τόσο αυξημένο που ο μαθητής να νομίζει ότι αδυνατεί να θυμηθεί έστω και το παραμικρό από αυτά που έχει μελετήσει. Δεν είναι λίγες οι φορές, άλλωστε, που το άγχος εκδηλώνεται μέσα.

Απάντηση:

Γλωσσικά: «Από την άλλη πλευρά»: συνδέει αντιθετικά τις δύο παραγράφους.

Νοηματικά: στη 2η παράγραφο αναπτύσσει την επίδραση του παραγωγικού άγχους, στην 3η παράγραφο αναπτύσσει την επίδραση του έντονου και καταλυτικού για τον νέο άγχους. Επομένως, η νοηματική σχέση των δύο παραγράφων του κειμένου είναι αντιθετική.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ